Registered M. 916.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 4.] ப்ரமாதீச ௵ மாசி ௴. [ஸஞ்சிகை 1.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ... ... 1.

2. ஸ்ரீ அஹோபில மாஹாத்ம்யம்
ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரஸிஹ்மாசார்யர் ... ... 10.

3. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்
ஸ்ரீ. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் ... ... 17.

4. வைராக்யத்தால் உண்டாகும் ஸுகம்
ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் ... ... 24.

5. கடிதங்கள் ... ... 33.

6. ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது மஹாஸங்கம் ... 40.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஶியால்

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0] [Single Copy As. 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Vol. 4–No. 1.

February 1914.

NOTICE.

All contributions etc. should be addressed to **The Editor,** and all business letters, money orders etc. to **The Manager,** the Vedanta Dipika, Mylapore, Madras. Communications intended for publication in the succeeding issue should, as far as possible, reach the Editor not later than the 15th of the month. Th Secretaries of affiliated associations are requested to send in every month advertisements and reports of meetings for publication.

Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 4 as early as possible. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "பத்ராதிபர்" என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, மயிலாப்பூர்"; என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் 15-க்குள் கிடைக்கும் விஷயங்கள் தான் அந்தந்த மாஸத்து ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்படும். ப்ரதி மாஸமும் ப்ரிவுகளின் கார்யதர்ஸிகள் அங்கங்கு நடக்கும் விசேஷ வ்ருத்தாந்தங்களை பத்ரிகையில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். சந்தா தாரர்கள் எல்லாரும் நான்காவது வருஷச் சந்தாவை விளம்பமில்லாமல் அனுப்பவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் - 4.

1914 - 1915.

(ப்ரமாதீச - ஆநந்தவூ)

பத்ராதிபர்:—திவான்பகதூர் தி-த.ரங்காசார்யர்-பீ.ஏ.பீ.எல்.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஶிஷ்யஸபையின்
கார்யதர்சியால்ப்ரதிமாஸம்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

சென்னை:
கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

1915.

Copy-right Reserved.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

அட்டவணை.

(அகராதி.)

அதிகரணஸாராவளியின் வ்யாக்யாந அவதாரிகை ...	407
இதிஹாஸங்களும் அவதார சரித்ரங்களும் ...	403
கடிதங்கள்:—	
இஞ்ஜங்ஷன் கோடீஸும் ப்ராஸ் ஸர்வருடைய ரிபோர்ட் முதலியனவும்	96
இன்டெரீம் இஞ்ஜங்ஷன்	95
ஒரு ப்ரஸ்நம் ...	35
ப்ரயாகை மடம் ...	135
ப்ருஹ்மத்தினுடைய ஜகத் காரணத்வத்தைப் பற்றிய ஓர் விசாரம்	33
ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் உயில்	93
ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய ஸ்ரீ முகங்கள் ...	94
ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஜீர்ணோத்தாரண கமிடி செலவுகளுக்கு ரூபாய் பண்டு ...	92
ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப ஸ்வாமி ப்ருந்தாவநம் ...	180
ஸ்ரீ காரக்குரிச்சி ஸ்வாமியின் ப்ரமாண பத்ரிகை	99
ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது மஹா ஸங்கம்...	40
ஸ்ரீ பாஷ்யபுரம் ...	136
ஸ்ரீ ஸந்நிதி குருபரம்பரை	251
கர்மங்களின் த்ருஷ்ட பலங்கள் ...	235
சில விஷ்ணு ஸூக்தங்கள் ...	391
பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:—	
இந்தியர்கள் படிப்பு ...	352
இந்திய பெண் கல்வி ...	354
ஐரோப்பியரின் மேன்மை	301
ஓர் புதிய சட்டம் ...	348
கர்மாநுஷ்டாநம் ...	224
சிஷ்ய ஸபையின் மஹா ஸங்கம் ...	3,42
ட்ரூ துரையின் உபந்யாஸம்	101
திருமலை தேவஸ்தாநம் ...	46
தீபிகையைப்பற்றி ஒரு விஜ்ஞாபநம் ...	1
தை மாஸம்	421
நஞ்சன்கோடு தெப்போத்ஸவம் ...	221
ப்ருஹ்ம ஸமாஜ ஸங்கம்...	388
பாடலீபுரம் ...	351

மத ஸம்பந்தமான உபந்யாஸங்கள் ... 141
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் .. 104
மாணுந்தரம் ஜீவனுடைய அநுவ்ருத்தி ... 381
மார்கழி மாஸம் ... 384
லாஹோரில் ஹிந்து ஸபை 43
லோகாயதிகமதம் ... 341
வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களும் முமுக்ஷுத்வமும் ... 309
ஸமவாய சீர்திருத்த ஸங்கம் 387
ஸீதாநாதருடைய கீதா உபந்யாஸ விமர்சம் ... 181
ஸூக்ஷ்மமான தர்மதத்வம் 5
ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை ... 41,108
ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தில் ஓர் சோத்யம் 447
தத்வ விசாரம் ... 118,148,195, 247,270,320,366,
மூன்று ப்ரஶ்நோத்தரங்கள் 254
யுத்தம் ... 300
வர்த்தமாநங்கள் ... 220,298,340
வைராக்யத்தால் உண்டாகும் ஸுகம் ... 24
ஸத்யாவந்த பாஷ்யம் ... 169
ஸௌபரி சரித்ரம் ... 129
ஸ்ரீ அஹோபில மாஹாத்ம்யம் ... 10,58,154
ஸ்ரீ அஹோபில ந்ருஸிம்ஹன் விஷயம் ... 48,160,206,241,290, 334,398,452
ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச்சிஷ்ய ஸபையும் அதன் கர்த்தவ்யங்களும் ... 65,110
ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்யஸபையின் 1912 - 13 -ம் ௵-த்திய ஆடிடருடைய அறிக்கை ... 419
ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் கூடின மஹாஸபையில் செய்த தீர்மாநங்கள் ... 89
ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது வர்ஷோத்ஸவம் ... 81
ஸ்ரீமதஹோபிலயாத்ரை ... 74
ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம் ... 17,213,284 314,356,439
1912-13-ம் ௵த்திய வரவு செலவுகணக்கு ... 420

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 4.] ப்ரமாதீச௵ மாசிமீ [ஸஞ்சிகை 1.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்ப
ரம் ததாநே - வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜய
ஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

தீபிகையைப் பற்றி ஒரு விஜ்ஞாபனம்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்யஸபை ஸம்பந்தமாக ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டுவரும் இந்தத் தீபிகை, ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயத்தை அவலம்பித்துள்ள ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஶிஷ்யர்களுக்கு மாத்ரம் உத்திஷ்டமென்றும், மற்றை ஸம்ப்ரதாயத்தை அவலம்பித்திருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இது உத்தேஶிக்கப் படவில்லையென்றும் இத்யாதியான ஒரு எண்ணம் சில ஆஸ்திகர்களுடைய மநஸ்ஸில் ஜநித்திருக்கின்றது என்று நாம் அறிகிறோம். இது தவறான எண்ணமே. ஜகத்தின் ஶ்ரேயஸ்ஸையே கருதி பகவத் பாஷ்யகாரரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஸித்தாந்தத்தை யதாஶக்தி ஸாக்ஷாத்தாகவும் பரம்பரையாகவும் பரவச்செய்து அதனால் ஜநஸாமாந்யத்திற்கே ஒரு நன்மையைச் செய்ய முயல்

வதான ஒரு கைங்கர்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்க வேண்டுமென்பது தான், இந்தப் பத்ரிகையை ஆரம்பித்திருப்பவர்களின் முக்ய மான அபிப்ராயம். ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயமென்றும் இதர ஸம்ப்ரதாய மென்றும் இதுபோன்ற வ்யவஹாரத்தில் தோன் றும் ஸம்ப்ரதாய பேதத்தை பெரியதொரு ஸித்தாந்த பேதமாக இந்தப் பத்ரிகை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆத்மஜ்ஞாநத்தையும் அது வழியாக பகவத் கடாக்ஷத்தையும் அடைய முயல்பவர்கள், அவ ரவர்களுக்கு ப்ரதிபத்தி பாத்ரமாகத் தோன்றும் ஆசார்யர்க ளைத் தேடி ஆச்ரயித்தால், அது ஒரு ஸித்தாந்த பேதத்தை விளைவிக்குமோ? அப்படிப் பிந்ந ஆசார்யர்களை ஆச்ரயிப்பது பரஸ்பரம் த்வேஷத்திற்கும் மாத்ஸர்யத்திற்கும் ஹேதுவாகு மோ? தைவத்தினிடத்தில் ஹார்த்தமான ப்ரீதியையும் நமக்குள் பரஸ்பரம் த்ருடமான ஸௌஹார்த்தத்தையுமே முக்யமான உபா யமாக போதிக்கும் நமது ஸித்தாந்தம், ஆசார்ய பேதத்தினாலும் ஸம்ப்ரதாய பேதத்தினாலும் ஒரு வைஷம்யம் உண்டாகின்றது என்பதை அங்கீகரிக்குமோ? இவை யெல்லாம் ஸரியான ஜ்ஞா நத்தினுடைய குறைவினால் உண்டாகும் விகாரங்களே. நம்மு டைய ஸம்ப்ரதாயங்களுக்குள் உண்டாகியிருக்கும் அநுஷ்டாந பேதங்களுக்கு ப்ராதாந்யத்தைக் கொடுப்பதும், அவைகளின் குணதோஷங்களை விசாரித்து எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத் திற்கு இவைதான் உகப்பு என்று நிர்ணயம் செய்வதும், இன் னும் இத்யாதியான கேவல மாத்ஸர்ய வர்த்தகங்களான அம்ஸ ங்கள் தீபிகையில் ஒரு காலும் வெளிவரா. ஒரே மாதா பிதாக் களுடைய புத்ரர்கள்போல பரஸ்பரம் ப்ராத்ரு ஸ்தாநத்திலிருக் கும் நமக்குள் வழங்கி வரவேண்டிய ஸௌப்ராத்ரத்தை ஸகல ஜநங்களுடைய மநஸ்ஸிலும் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நாம் செய்யும் இந்த ப்ரவ்ருத்தியை ஆஸ்திக ஶிரோமணிகள் அந்யதா வாக க்ரஹித்தால் நமக்கு மிக்க வருத்தம் ஜநிக்குமன்றோ? 'அப் படிப்பட்ட ஸம்ஶயத்திற்கே யாதொரு ஹேதுவுமில்லை' என்று நாம் கூறும் உறுதிமொழியை எல்லோரும் க்ருபையுடன் திரு வுள்ளம் பற்றி, ஸாத்விகமான இந்த ப்ரவ்ருத்திக்கு அபிவ்ருத்தி யைக் கொடுக்குமளவு இதை அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று நாம் ப்ரார்த்திக்கிறோம். நாம் கூறும் உறுதிமொழியை பாஹ்ய மாக ஸூசிப்பிக்கும்படி, பத்ரிகையின் ஶிரஸ்ஸில் இதுவரையில்

எழுதப்பட்டு வந்த 'அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் பத்ரிகை' என்னும் நாமாந்தரத்தையும், யாதொரு ஸம்ஶயத்திற்கும் இடம் கொடாமல் இருக்கும்பொருட்டு பத்ரிகையிலிருந்து எடுத்திருக்கிறோம்.

சில அநிவார்யங்களான ப்ரதிபந்தகங்களினால் இந்த ஸம்புடத்தின் உபக்ரமம் கொஞ்சம் விளம்பிக்கும்படி நேர்ந்தது. அந்த விளம்பத்தால் ஏதாவது அஸௌகர்யங்கள் நேர்ந்திருக்கும் பக்ஷத்தில், அவைகளையும், தீபிகையை அபிமானித்து வரும் ஆஸ்திகர்கள் க்ஷமித்தருள வேணுமென்று ப்ராத்திக்கிறோம்.

∴ ∴ ∴

ஸ்ரீ ஶிஷ்யஸபையின் மஹாஸங்கம்.

ஏற்கெனவே இந்தப் பத்ரிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரம், வருகிற ஏப்ரல் மாஸம் 10-உ முதல் ஆரம்பிக்கும் ஈஸ்டர் விராமகாலத்தில் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது மஹாஸங்கம், ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் நடைபெறுமென்று நாம் அறிகிறோம். இந்த ஸங்க விஷயமாக, வடதேஶத்திலுள்ள ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஶிஷ்யர்கள் எல்லாரும் மிக்க உத்ஸாஹ முள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களாம். அநேக தநிகர்கள், இந்த ஸங்கத்தால் ஸம்பவிக்கும் செலவை தாமே ஏற்றுக்கொள்வதாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். மற்றும் அநேக ஆஸ்திகர்கள், தூரதேஶத்திலிருந்து வரும் ஜனங்களுக்கு எவ்வித அஸௌகர்யமும் நேராமல் இருக்கும்படி அநேக உபாயங்களைத் தேடுவதில் மிகவும் பரிஶ்ரமப்படுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இப்படிப்பட்ட மஹாஸங்கத்திற்கு வேண்டுவதான பூர்வ ஸம்விதாநங்கள் அநேகம் உண்டு; அவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டே வருகின்றன. ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஶிகளில் அந்யதரராகிய ஸ்ரீ. உப. வி. ராஜகோபாலாசார்யர், இது விஷயத்தில், மஹத்தான பரிஶ்ரமத்தை வஹிக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது. ஸ்ரீ ஸந்நிதியை ஆஶ்ரயித்தவராயும், மஹா தநிகர்களுள் ஒருவராயும், மிக்க ஆஸ்திக்யம் பொருந்தினவராயுமுள்ள கெத்தவால் மஹாராஜரிடம், ஶிஷ்ய ஸபையின் ப்ரவ்ருத்தியைப் பற்றி விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணத்

துடன், ஸ்ரீ. ராஜகோபாலாசார்யர், ப்ரமுகர்களான சில ஶிஷ்ய ஸபையின் ஸுஹ்ருத்துக்களுடைய ஸஹாயத்தை அவலம்பித்து, ஸ்வல்பதினங்களுக்கு முன்னே கத்தவாலுக்குப் போயிருந்தார். அப்பொழுது, மிகுந்த ஆதரவுடன் மஹாராஜர், அவரைத் தமது ஸந்நிதாநத்தில் அழைப்பித்து, ஸபை ஸம்பந்தங்களான விஷயங்க ளெல்லாவற்றையும் விசாரித்து, அவைகளில் தமக்குள்ள உத்ஸாஹத்தையும் விஶ்வாஸத்தையும் பலவாறாக வெளியிட்டதாக நமக்கு ஸமாசாரம் கிடைத்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ப்ரபுக்களுடைய ஆபிமுக்யம் கிடைத்தது ஸபைக்கு பெரியதொரு ஸஹாயமே. அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அவகாஶம் கிடைத்து ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் அபிவ்ருத்தி விஷயமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்தி மாத்ரம் நேர்ந்தால், இவ்வளவு காலம் ஸபையார் ப்ரார்த்தித்து வரும் மநோரதங்களெல்லாம் கை கூடுவதுடன், ஸ்ரீ ஆஸ்தாநாதிகாரியாயுள்ள ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் கௌரவத்திற்கும் எவ்வித ந்யூநதையும் ஸம்பவியாமல் பலமான தார்ட்யமொன்றும் உண்டாகும் என்பதில் ஸந்தேஹமே இல்லை. நிஷ்பக்ஷபாதிகளான நமக்கு இம்மாதிரியான நிஷ்பத்தியே சிர காங்க்ஷிதமாக இருக்கின்றது. ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் விஷயங்களில் சீர் திருத்தங்களை அபேக்ஷிக்கும் ஶிஷ்ய ஸபையாருடைய ப்ரவ்ருத்தியில் நாம் மிகவும் ஸௌஹார்த்தமுள்ளவர்களே ; ஆனால், அந்த ப்ரவ்ருத்தி, நாம் எல்லாருக்கும் அத்யந்தம் பூஜ்யரான ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்குக் கொஞ்சமேனும் எவ்விதத்திலும் நோகாமல் இருக்கவேணும் என்பதுதான் நம்முடைய அபிலாஷை. இந்த அபிலாஷையைக் கத்தவால் மஹாராஜரைப் போன்றவர்களின் ஸஹாயம் ஸாதித்துக் கொடுக்குமென்னும் நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. இப்படிப்பட்ட அநுகூல ஸஹாயத்தை ஸம்பாதித்த ஸ்ரீ. வி. ராஜகோபாலாசார்யருக்கு நாம் மிக்க க்ருதஜ்ஞதை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

மஹாஸங்க விஷயமான சில விளம்பரங்கள் இந்த ஸஞ்சிகையின் மற்றோரிடத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட் டிருக்கின்றன. உபந்யாஸ ஸம்பந்தமான ஸம்விதாநம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லைபோலத் தோன்றுகிறது. மற்றைப்படி ஸ்ரீ அஹோபிலத்திற்குப் போகவேண்டிய மார்க்க நிர்த்தேஶமும் ஸங்கத்தின் கால நிர்த்தேஶமும் அந்த விளம்பரங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கீழ் அஹோபிலத்தில் கொஞ்சம் ஜல ஸௌக்யம் குறைவாக

இருப்பதால், அதற்கு ஸமீபத்தில் மூன்றுமைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு க்ராமத்தில் ஸங்கத்தை நடத்தலாமென்றும், ஸங்கம் முடிந்த பிறகு ஒரு நாள் அஹோபிலத்திற்குப் போய் பகவத் ஸேவையைச் செய்து வரலாமென்றும் ஓர் ஆலோசனை இருக்கின்றது. அப்படிச் செய்வது மிக்க ச்லாக்யமே. தூர தேசங்களி லிருந்து வரும் ஜநங்களுக்கு ஜல ஸௌகர்யம் இல்லாவிட்டால் மிகுந்த ச்ரமம் ஸம்பவிக்கும். தவிரவும், இக்கோடைகாலத்தில் மலை ப்ரதேசங்களில் இரண்டு மூன்று நாள் தொடர்ச்சியாக வஸிப்பது, அதற்கு அபரிசிதர்களான ஜநங்களுக்கு உபத்ரவத்தை உண்டு பண்ணும். இந்தக் காரணங்களெல்லாவற்றையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கும்பொழுது, ஸங்கத்தின் ப்ரவர்த்தகர்கள் பச்சாத்தாக ஆலோசித் திருக்கிறபடி ஸமீபத்திலுள்ள க்ராமத்திலேயே ஸங்கத்தை நடத்துவது மிக நல்லது என்று நாம் நினைக்கிறோம்.

மார்கழி மாஸத்தில் நடக்க வேண்டிய இந்த ஸங்கம் அப்பொழுது நடைபெறாமல் நின்றுவிட்டதே என்று நாம் சோகித்திருந்தோம். இப்பொழுது, பஹு ப்ரகாரங்களில் எல்லாருக்கும் அதிமாத்ரம் த்ருப்தியைக் கொடுக்குமளவு ச்லாக்யதமமான ஒரு நிஷ்பத்தியை இந்த ஸங்கத்திற்குத் தேடும் இதன் ப்ரவர்த்தகர்களின் பரிச்ரமத்தைப் பார்க்கும் நமக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷ முண்டாகின்றது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன், தன்னுடைய கைங்கர்ய ரூபமாகிற இந்த ப்ரவ்ருத்தியை எவ்வித விக்நமு மின்றிக்கே பூர்த்திசெய்து கொள்ள வேண்டு மென்று மிக்க ஆஸ்தையுடன் நாம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

∴ ∴ ∴

ஸூக்ஷ்மமான தர்ம தத்வம்.

" 𑌤𑌰𑍍𑌕𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌕𑍋 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌃 𑌸 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 " என்னும் வாக்யம் ஸ்ரீ பாரதத்தில் காணப்படுகின்றது. இதன் அர்த்தமாவது—'யுக்தியோ எல்லை யில்லாதது; ச்ருதி வாக்யங்களோ பரஸ்பரம் விருத்தங்கள் போலத் தோன்றுகின்றன; மஹர்ஷிகள் சொல்லியிருக்கும் மார்க்கத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்போமென்றால், அவர்களுக்குள்ளும் ஒற்றுமையைக்காணோம்; தர்மத்தின் தத்வமும்

ஸுலபமாக அறியக் கூடியதாக இல்லை: ஆகையால், பஹுஜநங்கள் போகும் வழியையே நாம் மார்க்கமாகப் பற்றவேண்டும்' என்பது தான். உண்மையாகவே யுக்தியும் ச்ருதியும் மஹர்ஷி ப்ரணீதங்களாயுள்ள ஸ்ம்ருதிகளும் கீழ்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தோஷங்களால் ஆக்ராந்தங்களாக இருக்கின்றன என்பது இப்படிச் சொன்னவரின் தாத்பர்யமன்று. ச்ருதி ஸ்ம்ருதி யுக்தி இவைகளை அவலம்பித்து நாம் தர்ம தத்வத்தை அறிய வேண்டுமே தவிர, கேவலம் 'ஊருடன் ஒக்க ஓடுவோம்' என்று சொல்வது விவேச சக்தியை அடைந்திருக்கும் நமக்கு ந்யாய்யமாகாது. ஆனால், ஜநங்கள் ஜ்ஞாநாம்சத்தில் மிகுந்த தாரதம்யத்தை உடைத்தா யிருப்பதால், எல்லாரும் இவ்விதமான ச்ருதி ஸ்ம்ருதி யுக்தி விசாரணையில் அதிகாரியாக மாட்டார்கள் என்பதை எண்ணி, அப்படி அநதிகாரிகளாக இருக்குமவர்களைக் குறித்து இந்த வாக்யத்தை ஸ்ரீ வ்யாஸர் ப்ரவ்ருத்திப்பித்திருக்கிறார் என்று நாம் அறியவேண்டும். அவர்கள் விஷயத்திலும், கேவலம் பஹுஜந ப்ரவ்ருத்தி ப்ரமாணமாகி விடாது.

“𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥”

[வேத சாஸ்த்ர தர்மங்களை அறிந்த நாலு ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸமூஹமாவது, மூன்று வித்யைகளையும் அத்யயநம் செய்திருப்பவர்களின் ஸமூஹமாவது, 'பர்ஷத்' என்று சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட பர்ஷத்தின் நிர்ணயத்தைத்தான் தர்மமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அல்லது, அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்களில் நிபுணதமனுயுள்ள வேத தர்ம சாஸ்த்ரஜ்ஞன் நிர்ணயிப்பதையும், அவன் ஒருவனுக இருந்தாலும், தர்மமென்று சொல்வது உண்டு] என்று ஸ்ரீ யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லியிருக்கிறபடி சிஷ்டர்களின் ப்ரவ்ருத்தியே ப்ரமாணமாகும். 'மஹாஜநம்' என்னும் சப்தத்திற்கும் சிஷ்டர்கள் என்றே அர்த்தம் கொள்ளவேண்டும்.

இக்காலத்தில், இம்மாதிரியான அதிகாரி அநதிகாரி பேதமே சீர்குலைந்து விட்டது. ச்ருதி ஸ்ம்ருதி விசாரணை செய்வதற்குத் திறமையை உடைத்தாயும் ஆஸ்திக்யத்தை வஹித்து மிருக்கும் அதிகாரிகளில் அநேகர், ஐஹிக வ்யாபாரத்தில் அத்யந்

தம் ப்ரவ்ருத்தர்களாய், இதரர்கள் அநுஷ்டிக்கும் தர்மங்களையே ஸத்தர்மங்களென்று எண்ணி எவ்வித பரத்தையும் உணராமல் அவைகளையே அந்த பரம்பரையாக அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஐஹிக வ்யாபாரத்தில் அவ்வளவாக ப்ரவ்ருத்திக்காம லிருக்கும் அநதிகாரிகளில் அநேகர், தமது அநதிகாரத்தைக் கவனியாமலே ப்ருந்தி விசாரணையில் ப்ரவ்ருத்தித்து அநேக விஷயங்களில் பஹு ப்ரகாரம் தவறான நிர்ணயங்களையும் தவறான அநுஷ்டா நங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்த மாக இருக்கின்றது. அபூர்வமாக சிலவிடங்களில் சில ஆஸ்தி கர்கள் மாத்ரம், தர்மம் இவ்விதமாக சீர்குலைந் திருப்பதையும், அதர்மங்களில் ஜநங்களுக்கு உண்டாகியிருக்கும் ஆவேகத்தையும் பார்த்து பயந்து, ஜகத்துக்கு தர்மத்தைப் போதிப்பது உன்மத்த க்ருத்யமாகுமென்று எண்ணி, ஒளிந்து வளருபவர்கள் போல தாம் இருக்குமிடத்தை ப்ரகடநம் செய்து கொள்ளாமலே தம் மைப் பற்றின வரையில் எம்பெருமானுக்கு உகப்பாகும்படி வர்த்தித்து வருகிறார்கள். அவர்களது க்ருத்யமும் அநுஷ்டாநமும் ஜகத்துக்குக் கோசரமாகாமலே போய்விடுகிறது. இதுவும் பக வத் ஸங்கல்பமே!

'தர்மத்தின் ஸ்திதி யதார்த்தமாகவே இப்படி இருக்கின் றதா?' என்று சிலருக்கு ஶங்கை ஜநிக்கலாம். வஸ்து ஸ்திதி யைக் கொஞ்சம் பராமர்ஶித்துப் பார்த்தால் அந்த ஶங்கைக்கு அவகாஶமில்லை யென்பது விளங்கும். லௌகிக வ்யாபாரங்க ளில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கும் அநேகர்களில் சிலரை ஆஸ்திக்ய முள்ளவர்களாக நாம் அறிவோம். ஆனல், அவர்கள் ஶாஸ்த்ர பரிஶீலநம் செய்ய அவகாஶ மற்றவர்களாய், சில அஜ்ஞர்களின் அநுஷ்டாநத்தையும் நிர்ணயத்தையும் ப்ரமாணமாக அவலம்பி த்து, முக்யமான சில தர்மங்களைக் கை தவறவிட்டு அமுக்ய மான சிலவற்றை ப்ரதாநம் போல அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். காலங்களில் நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்வதும், கர்மாநுஷ்டாநங்களில் அந் தரிந்த்ரிய ஶுத்தியும், யதார்த்த வசநமும், இந்த்ரிய நிக்ரஹமும் இவைகளெல்லாம் அவ்வளவு அவஶ்யமாக க்ரஹிக்கப்படவில்லை. வக்ரமும் மாத்ஸர்ய ப்ரயுக்தமுமான வ்ருத்தியுமே ஸஹஜமாகி விட்டது. பர ப்ரதாரணமென்பதில் எவ்வித பாபமும் அறி

யப்படவில்லை. ப்ரதாரணத்தில் ஸமர்த்தர்களும் அவ்யவஸ்தித மான இந்த்ரிய ப்ரவ்ருத்தியை உடையவர்களுமே பரம யோக்யர்களென்று க்ரஹிக்கப்படுகிறார்கள். புண்ட்ர தாரணாதிகளிலும் வைதிக பரிபாஷைகளிலும் பாஹ்யமான பகவதாராதந தந்த்ரங்களிலும் அதிமாத்ரம் விச்வாஸத்தைப் பாவித்துக்கொண்டு அந்தப் பாவனையையே ஸர்வ வித அகார்யத்திலிருந்தும் ஸம்ரக்ஷகமென்று எண்ணி அஸத்ய வசநத்திலும் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்காமல் மோசம் செய்வதிலும் மநःபூர்வமாக ப்ரவ்ருத்திப்பவர்களை அநேகமாக எல்லாவிடங்களிலும் காணலாம். 'நாம் ஆபிஜாத்யத்தை உடையவர்' என்னும் மதத்தை மனங்கொண்டு, 'தேஜஸ்விநாம் ந தோஷாய வஹ்நே: ஸர்வபுஜோ யதா' என்கிறபடி தாம் எந்த அகார்யத்தையும் செய்யலாமென்று அநேக மஹாகுல ப்ரஸூதர்கள் ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்கள். தநத்தையும் ஸ்வல்ப ப்ராமுக்யத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்வர்கள் விஷயத்தில், கார்யாகார்ய வ்யவஸ்தையை அங்கீகரியாமலே அவர்கள் செய்யும் அகார்யங்களுக் கெல்லாம் சாஸ்த்ர ஆதாரத்தைத் தேடி அவைகள் சாஸ்த்ரீயங்க ளென்று நிர்ணயிக்கும் வித்வாங்கள் ஜகத்தில் இல்லையோ? இது மாத்ரம் அன்று. ஸர்வ வ்யாபியாகவும் ஸர்வ ஸாக்ஷியாகவு மிருக்கும் ஈச்வரன் விஷயத்திலும், தமக்குள் பரஸ்பரம் காபட்யத்தை வஹித்து ஏமாற்றுவதில் ப்ரவ்ருத்திப்பதுபோல, அவன் விதித்திருக்கும் ஆஜ்ஞைகளை புத்திபூர்வமாக அதிலங்கநம் செய்துகொண்டே அநர்க்கமான உபஹார ஸமர்ப்பணம் போன்ற பாஹ்ய வ்யாபாரத்தால் அவனை ஏமாற்றவும் அவனது ப்ரீதியை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவும் முயலும் வேஷதாரிகளை நாம் பார்க்க வில்லையோ? இவர்களெல்லாரும் தர்மாதர்ம விதாநம் செய்வதில் அதிகாரிகளாக வெளிவருவதையும், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு அது தான் தர்மமென்று இதரர்கள் கொண்டாடுவதையும் பார்க்கும் நமக்கு மிக்க சோக முண்டாகின்றது. ஸ்வர்ண ஸ்தேயம், அஸத்ய வசநம், இந்த்ரிய பராதீநதை இவையெல்லாம் தோஷங்களல்ல வென்றும், இவைபோன்ற அதர்மங்கள் நூற்றுக்கணக்காக இருந்தாலும், நியதமான புண்ட்ரதாரணமும் அநார்ஜவமான சரணாகதியும் தம்மைக் காப்பாற்றிவிடு மென்றும் நினைத்திருப்பவர்களின் தார்மிகத்வத்தைப்பற்றி நாம் என் சொல்வோம்?

புண்ட்ர தாரணம் பிசகு என்றுவது, ஶரணாகதி ஶ்ரேயஸ் ஸாதகமன்று என்றுவது நமது அபிப்ராயமன்று. ஶாஸ்த்ரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கும் நமக்கு, அவைகள் அவஶ்யம் அபேக்ஷிதங்களென்றே ஒரு நம்பிக்கை உண்டு. ஆனுல், ப்ராஹ்மணன் முதல் சண்டாள பர்யந்தம் ஸாதாரணமான சில தர்ம ஸாதநங்கள் இல்லா விடத்தில், இவைபோன்ற பாஹ்ய வ்யாபாரங்கள் கார்யகாரியாகா என்று த்ருடமாகச் சொல்வோம். இதுதான் ஸூக்ஷ்மமான தர்மதத்வம். ஶாஸ்த்ரங்களை ஈஶ்வர ஆஜ்ஞை யென்று நாம் அங்கீகரித்தால், அவைகளில் அல்பாம்ஶமான ஏகதேஶத்தை மாத்ரம் விஶ்வஸித்து மற்றைப் பாகத்தை அநாதரிப்பது தர்ம தத்வ மாகாது என்பது நமது உறுதியான எண்ணம். ஈஶ்வர ப்ரீதிக்கு, ஆந்தரமான ஶுத்தியுடன் கலந்து நிற்கும் பாஹ்ய ஶுத்தியே ப்ரயோஜக மென்பதை நமது தேஶத்திய ஆஸ்திகர்கள் அறியவேண்டும்.

'அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயம் ஶௌச மிந்த்ரிய நிக்ரஹ: |

தானம் தமோ தயா க்ஷாந்தி: ஸர்வேஷாம் தர்மஸாதனம் ||"

என்று ஸ்ரீ யாஜ்ஞ வல்க்ய மஹர்ஷி சொல்லியிருப்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது.

"அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசன"

என்றும்,

"ந ராம: பரதாராம்ஶ்ச சக்ஷுர்ப்யாமபி பஶ்யதி"

என்றும்,

"ந ஹீச்சேய மதர்மேண ஶக்ரத்வமபி லக்ஷ்மண"

என்றும்,

"யத்த்ரவ்யம் பாந்தவானாம் வா மித்ராணாம் வா க்ஷயே பவேத் |

நாஹம் தத் ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாம் பக்ஷான் விஷக்ருதானிவ ||"

என்றும் இத்யாதியான ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனது அநுஷ்டாநம் நமக்கு ப்ரமாணமாக வேண்டாவோ? நாமெல்லாரும், இந்தத் தர்ம தத்வத்தை ஒருபொழுதும் மறக்காமல், ஸதா மநஸ்ஸில் உபஸ்திதமாக வைத்துக்கொண்டே நமது வ்ருத்தியில் வர்த்தித்து வரும்படி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் அநுக்ரஹிக்க வேண்டு மென்பது நம்முடைய ஸார்வகாலிக ப்ரார்த்தனை.

2

ஸ்ரீ:.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீ அஹோபில மாஹாத்ம்யம்.

முதல் அத்யாயம்.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇 ॥

பரமாநந்தத்திற்குக் காரணமான பரமாத்மாவை நமஸ்கரித்துவிட்டு, பகவானுடைய மாஹாத்ம்யத்தைச் செல்லுகிறேன். முன்பு ஒருகாலத்தில் அடக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவர்களான ஸௌனகர் முதலான முனிவர்கள், கங்காதீரத்தில் நாரதமுனிவனை நோக்கி மிகுந்த ப்ரீதியுடன் "பகவத் ஜ்ஞானம் உடையவர்களுக்குள் சிறந்தவனே! ஸம்ஸாரத்தினுல் எரிக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவர்களை உத்தாரணம் செய்பவனே! சிறந்த அறிவையுடையவனே! ஸத்ய ஸங்கல்பத்தின் பெருமையை யுடையவனே! மஹாத்மாவும் அமலனுமான ப்ரஹ்மாவினிடத்திலிருந்து அவதரித்தவனே! இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ் காலங்களிலுள்ள ஜந்துக்களின் ஸமூஹத்தை நிச்சயிப்பதில் ஸமர்த்தனே! எல்லாவற்றையும் தாண்டியிருப்பவனே! எல்லாம் அறிந்தவனே! ரிஷிச்ரேஷ்டனே! ஆ ஸேது ஹிமாசலம் வரையில் எந்தப் புண்யங்களான தீர்த்தங்களும் தேவாலயங்களும் நதிகளும் மலைகளும் புண்யங்களான உபவநங்களும் இருக்கின்றனவோ அவைகளையும் கேட்டு, அவ்வாறே புண்யங்களான குளங்கள் குகைகள் காடுகள் இவைகளையும், ஸ்ரீ முஷ்ணம் வேங்கடாசலம் ஸாளக்ராமம் நைமிசாரண்யம் தோதாத்ரி புஷ்கரம் ஸ்ரீரங்கம் வ்ருஷபாத்ரி நாராயணகிரி அநந்தசயநம் பில்வாசலம் திருக்குறுங்குடி மலயாசலம் ஹரசாபஹரம் விஹ்மாத்ரி அஹோபிலம் இவை முதலானவைகளை யெல்லாம் ப்ரம்மாவினிடத்திலிருந்து கேட்டோம். பிறகு இந்த உத்தமமான மாஹாத்ம்யத்தை பகவானுகிய வ்ருஷபர் கபிலருக்குச் சொன்னர். கபிலர் புருகுத்ஸருக்குச் சொன்னர். புருகுத்ஸர் கணுதருக்குச் சொன்னர். அவ்

விடத்தில் அஹோபில மாஹாத்ம்யம் மிக்க அத்புதமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், கர்மத்தினால் தூண்டப்பட்ட எங்களால் ஸாவதாநமாய்க் கேட்கப்படவில்லை. மஹாபுத்திமானாகிய நாரதனே! இப்பொழுது தேவாதிதேவனான பகவானுடைய க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தை விஸ்தாரமாய்க் கேட்க நாங்கள் விரும்புகின்றோம். எங்களுக்கு ப்ரஹ்மசர்யாதி ஆச்ரமங்களின் ஆசாரத்தில் ஆசையில்லை; க்ருஹ க்ருத்யத்தில் ப்ரீதியில்லை; பரவிஷயமான த்யாநத்திலும் ப்ரீதியில்லை; ஸுகத்தை வ்ருத்திபண்ணுவதிலும் ப்ரீதியில்லை. தாஹத்தினால் வருந்தியவர்கள் எவ்வாறு ஜலத்தை க்ரஹிப்பார்களோ, எவ்வாறு பசியினால் வருந்தியவர்கள் உணவை அன்புடன் க்ரஹிப்பார்களோ, அவ்வாறு நாங்கள் பகவத் ஆவிர்பாவ மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றோம். முநிகுமாரனே, தேவரீர் ஸமர்த்தர், கவி, எல்லாம் அறிந்தவர், பாருடைய கார்யத்தையே ப்ரயோஜநமாக வுடையவர்; அநுத்தமமான வாக்குக்களின் ஸமூஹத்தினால் அடியோங்களை க்ருதார்த்தராகச் செய்யக்கடவீர்" என்று கேட்டார்கள்.

பகவானாகிய நாரதமுனிவர், மிகவும் புளகங்களைத் தருவதான இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, ப்ரஸந்நமான முகத்தையுடையவராய் உத்தரம் சொன்னார். "சௌநகர் அத்ரி முதலிய ரிஷிகளே, எல்லோரும் கேளுங்கள். உலகத்தில் புண்யங்களாயும் புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பதாயும் உள்ள க்ஷேத்ரங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவை ப்ரஹ்மாவினால் நிர்மிக்கப்பட்டவை; அவைகளின் பெயர்களையும் மஹிமையையும் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும், உங்களுக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்; ப்ரீதியுடன் கேளுங்கள்.

அவந்தி குருகை ப்ரயாகை தேவதாருவநம் இவைகளுக்குள் உத்தமமானதும் லோகத்தை பரிசுத்த மாக்கவல்லது மானது ப்ரயாகை என்னும் க்ஷேத்ரம். இந்த ப்ரயாகையில் முப்பதினாயிரம் கோடி தீர்த்தங்கள் ஒரு அமாவாஸ்யையில் வந்து சேருகின்றன. ஆனால், அஹோபில நரஸிஹ்மனைச் சுற்றிலும் மூன்று யோஜனை விஸ்தீர்ண முள்ள க்ஷேத்ரமானது, கயை ப்ரயாகை காசி இவைகளைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு மேன்மையுடையது என்பது நிச்சயம். பித்ருக்களை த்ருப்தி செய்வதற்காக கயைக்குப் போகவேண்டும்; தன்சரீரத்தை விடுவதற்காக கங்கைக்

குப் போகவேண்டும்; தாரக மந்த்ரோபதேஸத்திற்காக காஸிக்குப்போக வேண்டும்; ஆனல், இம் மூன்றிற்கும் அஹோபிலம் ஒன்றுமே போகலாம். காஸியில் ஒருவன் ஆயிரம் யுகங்கள் வஸிப்பதும், ப்ரயாகையில் இருபது யுகங்கள் வஸிப்பதும், கயையில் நூறு யுகங்கள் வஸிப்பதும் அஹோபிலத்தில் ஒருதிநம் வஸிப்பதும் ஸமம். கயையில் பதினுயிரம் பேருக்கு போஜநதாநமும், ப்ரயாகையில் லக்ஷம் பேருக்குப் போஜந தாநமும், காஸியில் இரண்டு லக்ஷம் பேருக்குப் போஜநதாநமும், அஹோபிலத்தில் ஒரு கபள போஜநதாநமும் ஸமம். அஹோபிலத்தில் தாநம் செய்யப்பட்ட த்ரவ்யம், அணுவளவேனும், சிறிய ஆலின் விதை பெரிய மரமாவதுபோல, மேருவின் அளவு வ்ருத்தியாகின்றது. உத்தமமான நான்கு அக்ஷரமாய், நான்குவித புருஷார்த்தங்களைத் தரக்கூடியதாய், ப்ரஹ்மாவினுல் பூஜிக்கப்பட்டதாய், பஞ்சமஹா பாபங்களையும் சாம்பலாக்கக் கூடியதாயுள்ள அஹோபிலம் என்னும் இம்மஹாமந்திரம் காலையில் எழுந்தவுடனே மூன்றுதரம் சொல்லத்தகுந்தது. மூன்று யோஜனை விஸ்தீர்ண முள்ளதாயும், மூன்று யோஜனை அகலமுள்ளதாயுமிருக்கிற இந்த அஹோபிலம் நரஸிஹ்மனுடைய அபிமாநத்தைப்பெற்று இருப்பதினுல் வீரக்ஷேத்ரம் என்று ப்ரஸித்தமாகவிருக்கிறது. இந்த க்ஷேத்ரத்தில், ஆசை பயம் இல்லாதவர்களும், அடக்கப்பட்ட மனத்தை யுள்ளவர்களும், தாமரைப்பூவைப் போன்ற நாராயணனுடைய திருவடிகளில் நித்யவாஸம் செய்பவர்களுமான ரிஷிகள் இருக்கிருர்கள். இவர்களில், ஜலத்தையே பாநம் செய்திருப்பவர் சிலர்; வாயு பக்ஷணம் செய்பவர் சிலர்; ஆஹாரமே யில்லாதவர் சிலர்; சிலர் ஜடை வளர்த்தவர்கள்; சிலர் முண்டநம் செய்து கொண்டவர்கள்; தனித்து ஒன்றை அபிமாநித்திராதவர் சிலர்; வ்யாகரணத்தில் பாண்டித்யமுடையவர் சிலர்; சிலர் ஆநந்தரூபமான ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் நிஷ்டையை உடையவர்; எல்லாரும் கபடமில்லாத தங்கள் தங்களுடைய அநுஷ்டாநத்தினுல் ஜகத்குருவான பகவானை த்ருப்தி செய்து வருகிருர்கள். இவர்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் மனத்தைப் பற்றில்லாததாகச்செய்து கொண்டவர்கள். ஸாதுக்களின் கூட்டத்திலேயே இருப்பவர்கள். ப்ராணிகளிடத்தில் கருணையையும், ஸ்நேஹத்தையும், வணக்கத்தையும் கொண்டவர்கள். ப்ரஹ்மசர்யம், ஸமத்வம், மௌநம், வேதாத்யயநம், கபடமில்

லாமை, மௌசம், தபஸ், பொறுமை, எல்லாத்துக்கங்களையும் ஸஹித்துக்கொள்ளுதல், எல்லாவஸ்துக்க ளிடத்திலும் ஜீவாத்மாவையும் பரமாத்மாவையும் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல், இவைகளினல் பரிஶுத்தமான மனத்தை உடையவர்கள். மரவுரியைத் தரித்துக்கொண்டவர்கள். தனக்குக் கிடைத்த ஏதாவது ஒரு வஸ்துவினல் ஸந்தோஷத்தை அடைபவர்கள். மனது வாக் காயம் இவைகளை அடக்குவதும், ஸத்யமும் ஶாந்தியும் தாந்தியும் பகவானுடைய சரித்ர ஶ்ரவணமும், நாம ஸங்கீர்த்தநமும், த்யாநமும் இவைகளை ந்ருஸிஹ்மனுக்கு ப்ரியமானவை யென்று செய்பவர்கள். எது தாநம் செய்யப்பட்டதோ, எந்த யாகம் செய்யப்பட்டதோ, எது ஜபம் செய்யப்பட்டதோ அவை எல்லாவற்றையும், தங்களுடைய தாஸர்களையும் பிள்ளைகளையும் வீடுகளையும் ப்ராணங்களையும் பகவானுடைய ஶேஷபூதங்க ளென்று எண்ணியிருப்பவர்கள். வேருெரு தைவம் தொழாதவர்கள். மோக்ஷத்தையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

இந்த க்ஷேத்ரத்தில் கருடாசலம் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற ஒரு மலை யிருக்கிறது. மூன்று யோஜனை தூரம் நீளமும் மூன்று யோஜனைதூரம் விஸ்தாரமுமுள்ள அந்த மலை ந்ருஸிஹ்மனுடைய அபிமாநத்தை யடைந்திருப்பதனல் வீரக்ஷேத்ரம் என்று ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. சந்த்ர ஸூர்யர்கள் மிகவும் உந்நதமான ஶிகரங்களில் ஸஞ்சரியா நிற்கின்ற அந்தமலை, துக்கஸாகரத்திற்கு ஸேதுவைப்போன்ற ஶிகரங்களினல் வெகுதூரத்தில் இருந்தே காணப்படுகிறது. அதில் ஒரு ஶிகரம் மேரு பர்வதத்தைப்போல ப்ரகாஶமாய்த் தெரிகிறது. மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களின் மார்க்கத்தைப்போல அதன் நிழலுக்கு அசைதல் இல்லை; இது முன்பு அஸுரர்களுக்கு அரசனுகிய ஹிரண்யகஶிபுவின் வீட்டிற்குத் தூணுக இருந்தது; வெகுகாலம் கழிந்தமையால் மலையாகிவிட்டது. அதன் மத்யதேஶத்தில் ஸாக்ஷாத் பகவான் இப்பொழுதும் காணப்படுகிருர். பதினுயிரம் ஸூர்யனுக்கு ஸமாநமான காந்தியுடன் கூடின இந்த ஜ்வாலாந்ருஸிஹ்மன், அவ்விடத்தில் வஜ்ராயுதத்தைப் போன்றதும் தேவதைகளுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்கிறதும் பரிஶுத்தங்களுமான தன்னுடைய நகங்களினல் ஹிரண்ய கஶிபுவின் விஶாலமான மார்பைப் பிளந்தார். எந்த ஜலத்தில் பகவான் தன்னுடைய தாம

ரைமலர் போன்ற இரண்டு கைகளையும் அலம்பினரோ, அது ரக்தகுண்டம் என்கிற பெயருடன் அம்மலையின் நடுவில் விளங்குகின்றது. அந்த ஜலம் காற்றினாலும் வெய்யிலினாலும் ஒருபொழுதும் குறைவதில்லை. அந்தத் தீர்த்தத்தை ஸேவித்து விட்டு ந்ருஸிஹ்மனை ஸேவிக்கிறவர்கள், ரக்தத்தோடு கலந்த யோனியை ஒருபொழுதும் அடைவதில்லை. மிகவும் கோபத்தை யடைந்திருந்த அந்தப் பகவானுக்கு சாந்தி யுண்டாவதற்காக தேவகணங்கள் மூன்று லோகங்களிலும் பெருகிவருகிற கங்கையை அழைத்துக் கொண்டுவந்து மிகுந்த பக்தியுடன் திருமஞ்சனம் செய்தார்கள். அந்தக் கங்கை மிகுபயங்கரமாய் மேற்கு திக்கு நோக்கிப் பெருகிவருகிறது. ஸம்ஸாரத்தி லுண்டான எல்லா துக்கங்களையும் நீக்குகிறபடியால் இதற்குப்பெயர் பவநாசினீ என்றும் மஹிமையினால் நிர்மலமானது என்றும் ரிஷிகள் நிச்சயித்தார்கள்.

இந்தக் கருடாசலத்தினுடைய நூறு யோஜனை தூரமுள்ள தெற்கு திக்கில் எந்த ரிஷிகள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் விசேஷமாய்க் கொண்டாடத் தக்கவர்கள். இதற்கு வடக்கில் இரண்டு யோஜனை தூரத்தில் நந்தி ஆச்ரமம் என்னும் ஒரு புண்யஸ்தலமிருக்கிறது. அந்த ஸ்தலத்தில் பகவனான நந்திகேச்வரர் சிவனைக்குறித்து மிகவும் உக்ரமான தபஸ்ஸைச் செய்தார். பிறகு மூன்று லோகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்ட பகவானாகிய சிவன், அவருக்கு ப்ரஸந்நராகி அவருக்கு ப்ரமதகணங்களுக்கு ஆதிபத்யத்தைக் கொடுத்து அந்த நந்தியினுடைய பெயரை * அவ்விடத்திலுள்ள குளத்திற்கும் அத்தேசத்திற்கும் வைத்து மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் தானும் ஸாந்நித்யத்தைச் செய்தார்.

அதற்கு வடதிசையில் தேவதைகளாலும் அஸுரர்களாலும் கிட்டமுடியாததும் கருடாசலத்தின் ஒருபாகமென்று ப்ரஸித்தி பெற்றதுமான ஸ்ரீசைலம் இருக்கின்றது. அவ்விடத்தில் ஸ்வயம்புவான அந்த சிவன், கைலாஸமலையையும் விட்டு அதிக ப்ரீதியைச்செய்து இப்பொழுதும் வரங்களை கொடுப்பவராய் காணப்படுகிறார். அங்கே க்ருஷ்ணை என்னும் நதி ப்ரவஹிக்கிறது. உலகத்திலுள்ள கண்டகங்களைக் களையும் அந்தநதி, இம்மலைக்கு எல்லை. அங்கிருக்கும் சிறுமலைகளும் புண்யங்களான ஆறுகளும் மலை

---

* இந்த ஸாஸ்ஸுக்கு மஹாநந்தி என்றுபெயர் வழங்கி வருகின்றது.

க்குகைகளும் ஸித்தாச்ரமங்களும் தேவதைகளி னிருப்பிடங்களும் மற்றும் அங்கே வஸிக்கும் இயக்கர் கந்தர்வர் கிந்நரர் எல்லோரும் நரஸிம்ஹனுடைய அநுக்ரஹத்தினுல் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

ரிஷிகள்:—இந்தக் கருடாசலத்திற்கு இடமான பரிசுத்த க்ஷேத்ரம் எங்கே இருக்கிறது? மிகவும் விஸ்தீர்ணமான இந்த மலைக்கு எவ்வாறு ஒரு மூலையில் மஹிமை யுண்டாயிற்று.

ஸ்ரீநாரதர்: — ஏழு ஸமுத்ரங்கள், ஏழு தீவுகள், ஏழு குலாசலங்கள் இவைகளுடன் கூடின ஹரிவல்லபையான இந்தப் பூமி, ஐம்பதுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது. பூமியிலுள்ள தீவுகளுக்குள் ஜீர்ண த்வீபம் மிகவும் உயர்ந்தது. இது கர்மபூமியாய் உலகத்தாருக்கு ஸாதகமா யிருப்பதால் ச்ரேஷ்டமானது. அந்த த்வீபத்தில் பரதகண்டம் என்று பெயருடைய மஹாபாகத்தில் மேருவுக்கு தக்ஷிணபாகத்தில் க்ருஷ்ணவேணி நதிக்குத் தென்திசையில் ஏழு யோஜனை தூரத்தில் கிழக்கு ஸமுத்ரத்தின் மேற்கு திசையில் ஏழு யோஜனை தூரமுள்ள தேசத்தில் அஹோபிலம் என்று ப்ரஸித்தமான க்ஷேத்ரம் இருக்கிறது. அந்த க்ஷேத்ரத்தில் கருடாத்ரி என்று பெயருடைய ஸ்தலம் ஒன்று ஒண்டு. எப்படி எங்கும் பரிபூர்ணரான பகவானுடைய அவதாரம் ஓரிடத்தில் காணப்படுகிறதோ அப்படியே கருடாசலமும் காணப்படுகிறது. இப்படி இந்த க்ஷேத்ரத்தின் பெயரும் இந்த மலையின் பெயரும் ப்ரஸித்தமானது.

இந்தமலை, நாநாவித மரங்களினுலும் கொடிகளினுலும் நிறைந்து நாநாவித பக்ஷிகள் வஸிக்குமிடமாக இருக்கின்றது. செண்பகம் பனை முதலிய பச்சிலை மரங்களினுலும், அசோக மரங்களினுலும், திலக மரங்களினுலும் புந்நாக மரங்களினுலும், ஆகாசத்தை அளாவிய தென்னை மரங்களினுலும், வேப்ப மரங்களினுலும், கடப்பை மரங்களினுலும், பேரீச்ச மரங்களினுலும், தாழை மரங்களினுலும், அநேகவித பழங்களினுலும், புஷ்பங்களினுலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பெண்கிளி ஆண்கிளி மயில் குயில் முதலிய பக்ஷிகளின் சப்தங்களோடு கூடியதும் தேனைக்குடித்து மதம்பிடித்த வண்டுகள் நிறைந்ததுமாகிய பலா மரங்களினுலும், பாதிரி மரங்களினுலும், மாமரங்களினுலும், பாரிபத்ர மரங்களினுலும், ஸரள மரங்களினுலும், க்ரௌஞ்ச மரங்களி

னுலும், புளிய மரங்களினுலும், விளா மரங்களினுலும், திப்பிலி மரங்களினுலும், சந்தந மரங்களினுலும் நிறைந்தது! மதம் பிடித்தவைகளாய் கறுத்த மேகங்கள்போன்ற யானைக் கூட்டங்களினுலும், உக்ரமான கார்யங்களைச் செய்கிற ஸிம்ஹங்களினுலும் நான்கு பக்கங்களிலும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மான்களினுலும், ஶரபங்களினுலும், கொண்ட முஸூருகளினுலும், மாணிக்கத்தினல் ப்ரகாஶித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸர்ப்பங்களினுலும், காரண்டம் ஹம்ஸம் மயில் இவைகளாலும் நிறைந்து அழகாயிருக்கிறது. மை மலைபோல கறுத்த நிற முள்ளவர்களாயும், பயங்கரர்களாயும், மிகவும் கெட்டஸ்வபாவ முள்ளவர்களாயும், வில் பாணங்களைத் தரித்திருப்பவர்களாயும், பயங்கரமான பார்வையை யுடையவர்களாயும், ஸ்த்ரீகளோடு கூடியவர்களாயுமுள்ள ம்லேச்சர்களால் விளங்குகின்றது. எல்லா ப்ராணிகளையும் காப்பாற்றவல்ல வஸ்துக்களால் நிறைந்தது. எப்பொழுதும் தங்கள் தங்கள் அநுஷ்டாநங்களைச்செய்து கொண்டிருக்கிற ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்களால் அடையப்பட்டது. குருபூஜா பராயணர்களான ப்ராஹ்மணர்களினல் நிறைந்தது. விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் அப்ஸரஸ்ஸூக்களினுலும் எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கும் இம்மலை அடையப்பட்டது. அநேக மாயிரம் வர்ஷங்கள் சொன்ன போதிலும், ப்ரஹ்மாவினுலும் இந்த மலையின் பெருமை சொல்ல முடியாது. ஆகையால், என்னைப்போன்ற ஜநங்களினல் சொல்ல முடியாது என்பதைப்பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமோ ?

இந்த மலையின் தென்திசையில் வேங்கடாசலம் என்று பெயரை உடையதாய், மஹாத்மாக்களாகிய நித்யர்கள் முக்தர்கள் ரிஷிகள் இவர்களால் அடையப்பட்ட மலை ஒன்று இருக்கின்றது. அதில் பகவான் எப்பொழுதும் வஸித்துக் கொண்டிருக்கிருன். இவ்விதமாக கருடாசலமென்று பெயருடைய இம்மலை மலயபர்வதம் வரையிலும் விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கின்றது. இப்படி நீங்கள் ப்ரார்த்தித்த படிக்கு எல்லாம் சொல்லப்பட்டது.

ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் க்ஷேத்ர காண்டத்தில்
அஹோபில மாஹாத்ம்யத்தில்,
முதலாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

சேட்லூர் நரஸிம்ஹமா சார்யர்.

ஸ்ரீ:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்.

𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀
𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌂𑌦𑍇 ।
𑌅𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 !
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ **22.**

---

22. கீழ் ஶ்லோகத்தில், நிருபாதிக ஸ்வாமியாக விருக்கும் பகவானிடத்தில் தமக்குள்ள ஸ்வரூப க்ருதமும் குணக்ருதமுமான தாஸத்வத்தை அநுபவித்து, அப்படிப்பட்ட அநுபவத்திற்கு உசிதமான நமஸ்கார ரூபமாயுள்ள வ்யாபாரத்தை '𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃' என்று ஆசரித்துவிட்டு, ஸ்ரீ ஆளவந்தார், இந்த ஶ்லோகத்தால், 'அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியை அடைவதற்கு உரிய ஸாமக்ரிகளில் ஒன்றும் நம்மிடம் இல்லையே! அவைகளின் இல்லாமை பகவத் ப்ராப்திக்கு விரோதியாக ஸம்பவித்துவிடுமோ?' என்று பயந்து, அந்த விரோதியின் நிவ்ருத்தியை உத்தேஶித்து, தமது அதிகாரத்திற்கு உசிதமாயுள்ள ப்ரபத்தியை விஶதமாக ப்ரயோகம் செய்கிறார்.

(𑌅𑌹𑌂) 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿; 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌂𑌦𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿; (𑌅𑌤𑌃) 𑌅𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌹𑍇 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯! 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇॥ ஹே பகவந்! யதாவஸ்திதமான கர்மயோகாநுஷ்டாநத்திற்கும் அதன் பரிகரங்களுக்கும் நான் அநர்ஹனாக இருக்கிறேன்; அந்தக் காரணத்தினாலேயே பரிஶுத்த ஆத்மாவை அறியும் யோக்

யதையும் என்னிடமில்லை; இப்படி கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக அர்ஹதை என்னிடம் இல்லாததால், உன்னுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பக்தி செய்யும் யோக்யதையும் எனக்கு யில்லை. இப்படி நான் வேறு ஸாதந மற்றவனாகவும் வேறு கதி யில்லாதவனாகவும் இருக்கிறபடியால், ஸர்வலோக ஶரண்யனாகி இருக்கும் உன்னுடைய பாதமூலத்தையே ஒரே ஶரணமாக அடைகிறேன்.

நமது ஸித்தாந்தத்தில் பின்வருமாறு ஒரு க்ரமமுண்டு:— 'ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஸரியானபடி தெரிந்துகொண்டு அந்த ஜ்ஞாநத்தினால் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பது முதல் படி; அப்படிப்பட்ட கர்ம யோக அநுஷ்டாநத்தினால் அந்தஃகரணத்தை ஸ்வாதீநம் செய்துகொண்டு, பிறகு பரிஶுத்த ஆத்மாவைப் பாவிப்பதான ஜ்ஞாநயோகம் இரண்டாவது படி; அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாந யோகாநுஷ்டாநத்தினாலாவது ஸாக்ஷாத்தாகக் கர்மயோகாநுஷ்டாநத்தினாலாவது ஆத்மாவலோகநம் உண்டானபிறகு, அதனால் ஸரியான அதிகாரம் பெற்றுப் பக்தியோகத்தை அநுஷ்டிப்பது மூன்றாவது படி; பிறகு பகவத் ப்ராப்தி' என்பதுதான் க்ரமம். சிலவிடங்களில், இந்த ஜந்மத்தில் கர்மயோகம் இல்லாவிட்டாலும், பூர்வ ஜந்மத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்ம யோகத்தினால் இந்த ஜந்மத்தில் ஜ்ஞாநயோகம் ஸம்பவிக்கக்கூடும்; இந்த இரண்டுவித யோகங்களும் இந்த ஜந்மத்தில் நேராவிட்டாலும், பூர்வ ஜந்மத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள இவைகளின் அநுஷ்டாநங்களினால் இந்த ஜந்மத்தில் பக்தியோகமே ஸம்பவித்து விடலாம். இப்படிப்பட்ட ஸாமக்ரிகளில் ஒன்றும் தம்மிடமில்லையென்று ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வது நைச்யாநுஸந்தாநத்தைச் சேருகின்றது என்று நாம் அறியவேண்டும்.

(அஹம்) ந தர்மநிஷ்டோ'ஸ்மி - நான் தர்மத்தில் ஸ்திதியை உடையவனல்லன். அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லி

யிருக்கிறபடி கர்மயோகாநுஷ்டாநம் செய்வதில் திறமையற்றவன் என்று தாத்பர்யம்.

ந வாத்மவேதீ - பரிஶுத்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையும் அறியேன். அதாவது - ஜ்ஞாநயோகத்திற்கு அபேக்ஷிதமான புஷ்கல ஜ்ஞாநமும் என்னிடமில்லை என்று அர்த்தம்.

த்வத்சரணாரவிந்தே ந பக்திமாந் - உன்னுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பக்தியும் நான் உடையேனல்லேன். அதாவது - பக்தி யோகம் என்னும் உபாயத்திற்கு வேண்டிய பக்தியும் தம்மிடமில்லை என்று தாத்பர்யம்.

(ஏவம்) அகிஞ்சநோ அநந்யகதி: - இப்படி வேறு ஸாதநத்தையாவது வேறு கதியையாவது உடைத்தாயிராம லிருக்கும் நான். 'வேறு ஸாதநமொன்றும் இல்லை' என்பதனால், கர்மயோகம் முதலியவைகளுக்கு அபேக்ஷிதங்களாயுள்ள குணம் க்ரியை முதலியவைகள் அதிமாத்ரம் துஷ்கரங்கள் என்று சொன்னதாயிற்று. 'அநந்யகதி:' என்னும் பதத்திற்கு, வேறு ஶரண்யனுமில்லை வேறு ப்ராப்யனுமில்லை என்று அர்த்தம். 'ஶரண்யனும் நீயே, ப்ராப்யனும் நீயே, அப்படிப்பட்ட உன்னை அடைவதற்கு உபாயமும் உன்னுடைய பாதமூலத்தை ஆஶ்ரயிப்பதே' என்று தாத்பர்யம்.

ஹே ஶரண்ய! - 'நீ ஸர்வலோக ஶரண்யனாக இருக்கிறபடியால், எனக்கு வேறு ஶரண்யமான வஸ்து எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடும்?' என்பதை இந்த ஸம்புத்தி ஸூசிப்பிக்கின்றது.

த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே - உன்னுடைய பாத மூலத்தையே ஶரணமாக அடைகிறேன். அதைத் தவிர்த்து மற்றை எதை ஆஶ்ரயித்தாலும் பயமுண்டு; அதனிடத்தில் யாதொரு பயமுமில்லை என்பது அபிப்ராயம்.

இவ்விதமாகப் பகவானுடைய பாதமூலத்தை அடைவதைத் தான் ப்ரபத்தி யென்றும் ஶரணாகதி யென்றும் நமது ஸித்தாந்திகள் வ்யவஹரிக்கிறார்கள். 'ஶரணம்' என்னும் பதத்திற்கு இவ்விடத்தில் உபாயம் என்று அர்த்தமென்பது ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்தில் அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையினால் ஏற்படுகிறது:—

"உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் ।
வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக: ॥"

[உபாயம், க்ருஹம், ரக்ஷிக்கிறவன் என்று 'ஶரணம்' என்னும் ஶப்தத்திற்கு மூன்று அர்த்தங்களுண்டு. இந்த ப்ரகரணத்தில் அதற்கு உபாயம் என்பதே அர்த்தம்]. ப்ரபத்தி ப்ரயோகத்திலும் இம்மாதிரியே அர்த்தம் காணப்படுகின்றது:—

"அஹமஸ்ம்யபராதானாமாலயோऽகிஞ்சனோऽகதி: ।
த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தனாமதி: ।
ஶரணாகதிரித்யுக்தா"

['நான் அபராதங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம்; அகிஞ்சநன்; வேறு கதியை உடையவனல்லன்; ஆகையால் நீயே எனக்கு உபாயமாக இருக்கவேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திப்பது தான் ஶரணாகதி என்று சொல்லப்படுகின்றது]. பரத முநியினால் ப்ரணீதமாயுள்ள

"அநன்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ।
ததேகோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாகதி: ॥"

[மற்ற எந்த உபாயத்தினாலும் அஸாத்யமாயுள்ள நம்முடைய அபீஷ்ட விஷயத்தில், 'பகவான் நமக்கு அதை நிஸ்சயம் ஸாதித்துக்கொடுப்பன்' என்னும் த்ருடமான ஒரு விஸ்வாஸத்துடன் அந்தப் பகவானையே அதற்கு உபாயமாக வரித்து ப்ரார்த்திப்பது தான் ப்ரபத்தி என்றும் ஶரணாகதி என்றும் சொல்லப்படும்]

𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌯𑌿 ।
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 !
𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥ 23.

என்னும் இந்த வாக்யமும் அந்த அர்த்தத்தையே காண்பிக்கின்றது. இந்த ப்ரார்த்தனையைத்தான் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் இவ்விடத்தில் அநுஷ்டித்துக் காண்பிக்கிறார்.

“𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇”

என்னும் ஶ்ருதியும், அதை அநுஸரித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஸ்ம்ருதி வாக்யங்களும் இந்த உபாயத்திற்கு முக்யங்களான ப்ரமாணங்கள்.

23. இந்த ஶ்லோகத்தில், தமது ஆர்த்தி தாங்கமாட்டாமல், ‘பகவத் க்ருபைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயுள்ள கணக்கற்ற அபராதங்களைச் செய்திருக்கிறோமே! அவைகளின் நிவர்த்தநம் ஸம்பவித்தாலன்றோ பகவத் ப்ராப்தியை நாம் ப்ரதீக்ஷிக்கக்கூடும்?’ என்று கதறுகிறார். ஸர்வ விரோதிகளையும் நிவர்த்திக்கக்கூடிய ஶக்தி, இவர் செய்யும் உபாயத்திற்கு உண்டு என்பது இதனால் ஏற்படுகிறது.

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌯𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 - 𑌹𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 ! 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌅𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 ॥ ஹே முகுந்த! இந்த லோகத்தில் எவ்வளவு அதர்மங்கள் உண்டோ, அவ்வளவையும் மிகப் பலதடவைகளில் நான் செய்திருக்கிறேன். ‘அப்படிப்பட்ட அதர்மங்களை நானே அநுபவித்துத் தீரவேண்டும்’ என்னும் இந்த அவஸ்தை வந்திருக்கும் இப்பொழுது, வேறுகதி இல்லாதவனாய், உன்னுடைய முன்னிலையில் கதறுகிறேன்.

நிஂஷிதஂ கஜ - பெரியோர்களால் கர்ஹிக்கப்படும் கர்மாக்கள். அதாவது - அதர்மங்கள் என்று அர்த்தம்.

“யத்வாயாஃ கிரியமாணஂ ப்ரஶஂஸந்தி ஸ யஜஃ, யஜ்ஹா ஜெ ஷொாயஜஃ”

[எந்தக் கர்மாவைப் பெரியோர்கள் ஸ்லாகிக்கிறார்களோ அது தர்மம், எதை அவர்கள் நிந்திக்கிறார்களோ அது அதர்மம்] என்று ஸ்ரீ ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கிறபடி, இவ்விடத்தில் ‘நிந்திதம்’ என்னும் ஸப்தத்திற்கு ‘அதர்மம்’ என்று அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது.

ஜொகெ - லோகத்தில். அதாவது - ஸம்ஸாரிகளான ஜநங்களிடத்தில். ‘ராகம் முதலியவைகளால் கலுஷிதமாயுள்ள சித்தத்தை யுடைத்தாயும் போகமாகிற மருகாந்தாரத்தில் பாந்தர்களாயுமுள்ள இந்த ஸம்ஸாரி ஜநங்கள்தாம் அத்யந்தம் நிந்திதங்களான கார்யங்களைச் செய்வார்கள். அவர்களுள் அந்யதமனாக இருக்கும் நான் அவைகள் எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டேன்’ என்பது தாத்பர்யம்.

ஸஂஹ்ருதி விவாகாவஸரெ-அந்த அதர்மங்களின் விபாக காலம் வரும் இப்பொழுது. ‘அஜ்ஞாநத்தினால் ஒரு அபராதத்தைச் செய்துவிட்டால், அதைப் போக்கடிக்கும் பொருட்டு நிஷ்க்ருதிகளைச் செய்வது உண்டு; அந்த நிஷ்க்ருதிகளைச் செய்ய ப்ரவ்ருத்தியாமல் விட்டு அவைகளுக்குரிய காலங்களைக் கடந்து, இப்பொழுது அந்த அகார்யங்கள் துர்நிவாரங்களாக ஆக்ரமிக்க வரும் பொழுதுதான், ஜநங்கள் தாம் செய்த பிசகை உணருகிறார்கள். அதே மாதிரி நானும் இந்த விபாக காலத்தில்தான் கதற ஆரம்பிக்கிறேன்’ என்று கருத்து.

தவா஗்ரெ - உன்னுடைய முன்னிலையில்; ‘ப்ரபந்நர்களுடைய அநாதி ப்ரவ்ருத்தமாயுள்ள ஸகல அபராதங்களையும் அநா

தரித்து முக்திபூமியைக் கொடுக்கும் உன்னுடைய முன்னிலையில்' என்று தாத்பர்யம்.

"விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ! யதி வா ராவண: ஸ்வயம்"

[விபீஷணனாக இருந்தாலும், ஸாக்ஷாத் ஆர்த்ராபராதியான ராவணனாக இருந்தாலும், ஹே ஸுக்ரீவ! அவன் என்னை ஆஶ்ரயித்துவிட்டால் அவனை நான் கைவிடேன்] என்று ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் உத்கோஷித்திருக்கிறானன்றோ? அவனுடைய முன்னிலையில் கதறினால், அது வீணாகாது என்பது குறிப்பு.

க்ரந்தாமி - ஆக்ரோஶிக்கிறேன். "கோவிந்த! புண்டரீகாக்ஷ! ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதாம்" என்று த்ரௌபதீ முறையிட்டதை, ஸர்வலோக ஶரண்யனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் பின்பு ஒரு காலத்தில் நினைத்து,

"கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸினம் ।
ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி ॥"

[ஐயோ! என்னுடைய பக்தையான த்ரௌபதி, தனக்கு ஆபத் வந்துவிட்டதே என்று பயந்து, 'கோவிந்த, கோவிந்த!' என்று என் பெயரைச் சொல்லிக் கதறினாளே! அந்தக் கதறல் மேன்மேல் வட்டி வளர்ந்து பெருகிக்கொண்டிருக்கும் கடன்போல என்னுடைய நெஞ்சத்தைக் கலக்குகின்றதே!] என்று சொல்லி வருந்தினான். நம் எல்லாருக்கும் ஆறுதலைக் கொடுக்கக்கூடிய ஶரண்யனுடைய இந்த வாக்யத்தை, இவ்விடத்தில் ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கும் 'க்ரந்தாமி' என்னும் ஶப்தம் ஸூசிப்பிக்கிறது.

எஸ். வாஸுதேவன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வைராக்யத்தால் உண்டாகும் ஸுகம்.

வைராக்யமேகநிதிம் வம்ஶே வேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரவ்ருத்தம் ।
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதேதிஹாஸாஸ்ய ஸூக்தீநாம் ப்ரவதி தாத்ருஶம் ॥

"ஸர்வாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽஸர்வாத்மநி" என்னும், "நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹம் தபோவநம்" என்னும் இப்புடைகளில் சொல்லப்படும் வைராக்யத்தால் உண்டாகும் ஸுகத்தைக் கொஞ்சம் நிரூபிக்கிறோம். வைராக்யமாவது - "ஏதம் வை தமாத்மாநம் விதித்வா ப்ராஹ்மணா: புத்ரைஷணாயாஶ்ச வித்தைஷணாயாஶ்ச வ்யுத்தாயாத பிக்ஷாசர்யம் சரந்தி" என்று ப்ருஹதாரண்யகத்தில் கஹோள ப்ரஶ்நாதிகளில் சொல்லியிருக்கிறபடி புத்ர வித்த க்ருஹ க்ஷேத்ராதிகளில் ஸ்வீயத்வ புத்தியை விட்டு ஆசையற்றிருக்கை. இப்படி இருப்பது, மந்த புண்யர்களாய், "நாயமாத்மா பலஹீநேந லப்ய:" என்கிறபடி மநோபல ஹீநனுக்கு ஶக்யமன்று. ஒரு சேதநன்,

"அநேக ஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் ।
மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோऽஸௌ வாஸநா ரேணுகுண்டித:॥"

என்கிறபடி ஸம்ஸார பத பாந்தனாய், "பகவத்ஸ்வரூப திரோதாநகரீம் விபரீத ஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேஶ்ச ஜநநீம்" என்றும், "இருள் தருமாஞாலம்" என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ரக்ருதி மண்டலத்தில், ப்ராசீந புண்ய

பாபாநுகுணமாக ஒரு ஶரீரத்தை அடைந்து, "பேதை பாலகன்" என்னும், "பால்யஸ்ய பால்யே கைஶோரே க்ரீடதோ யாதி விம்ஶதி:" என்றும் சொல்லுகிறபடி, சிலகாலம் பாலகனாய் அஶுத்த த்ரவ்யங்களிலும் ஜுகுப்ஸையற்று ஹிதாஹிதங்களில் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ரஹிதனாய், பாந போஜநங்களிலும் பராபேக்ஷை உடையவனாய், கமநாதிகளிலும் அஶக்தனாய், வார்த்தை முதலானதும் அறிய அஶக்தனாய், பிறகு கௌமாரத்தில் கர்மாநுகுணமான ஜ்ஞாநத்தை அடைந்து ப்ராஜ்ஞனை போதிலும் யௌவநம் வந்தவாறே, "யோஷாணாமிஹ நார்யஸ் ஸ்த்ரீரபி தர்ஶநீகரோதி வைராக்யம்" என்னும்படியான ஸ்வபாவமுள்ள வெல்கண் மடந்தையை அடைந்தவன்,

"கோ ஹ்யேஷாம் பாஶாந் ஸக்தாத்மா ந பிபேதி ரூபஸ: |
ஸ்நேஹபாஶே த்ருடே பத்தோ பஹுதா ஸம்ஸாரமோஹிதம் ||"

என்றும்,

"கதம் ப்ரியாயா அநுகம் விதாயா: ஸங்கம் ரஹஸ்யம்
ருசிராம்ஶ்ச மந்த்ராந் | ஸுஹ்ருத்ஸு தத்ஸ்நேஹஸிதஸ்ய ஸ்மிதஞ்ச
லோகம் ஸ்த்ரியாக்ஷராணா மநோவக்த்ர விஶேஷ: | ஹ்ருதாநுமோஜ்ஞா
ருசிவிஷ்டாம்ஶ்ச வ்ருத்தீஶ்ச கோர்வ்யா: பராஹ்ருத்யவமர்யாந் |
த்யஜேத கோஶஸ்ய்ஹிவேதகா: கபூராணி லோஹாதி வித்ரு
ஷ்டகாரக: ||"

என்றும் சொல்லுகிறபடி பாமரமான பறவையைப்போல ஸம்ஸார நீடத்தைவிட ஸக்தனாகமாட்டான். இப்படி ஸம்ஸார பாஶபத்தனாய், அத்யந்தாநுரக்தைகளான ப்ரியதமைகளின் உக்தி விஶேஷங்களிலும் ஶிஶுக்களுடைய கள பாஷணங்களிலும் க்ருஹ க்ஷேத்ரோத்யாநாதிகளிலும் மக்ந ஹ்ருதயனானவன் புத்ர தாரேஷணாதிகளை விட்டவனாகமாட்டான்.

இப்படி புத்ரைஷணையை விடாதவனுக்கு "யாஹ்யேவ புத்ரைஷணா ஸா வித்தைஷணா" என்கிறபடி வித்தைஷணை தான் விட ஶக்யமாகுமோ?

“கோऽந்வர்த்த த்ருஷ்ணாம் விஸ்ருஜேச்ச ப்ராணேப்யோऽபி கரீயஸீம் । யம் க்ரீணாத்யஸுபி: ப்ரேஷ்டைஸ் தஸ்கர: ஸேவகோ வணிக் ॥”

என்றும்,

“வித்தேஷு நித்யாபிநிவிஷ்டசேதா வித்வாம்ஶ்ச தோஷம் பரவித்தஹர்த்து: । ப்ரேத்யேஹ வாதாப்யஜிதேந்த்ரியஸ் தத் அஶாந்தகாமோ ஹரதே குடும்பீ ॥”

என்றும் சொல்லுகிறபடி, ப்ரியதமங்களான ப்ராணங்களையும் த்ருணவத்கரித்து, தஸ்கரர்களும் யுத்தபடர்களும் கப்பல் வ்யாபாரிகளும் ஸம்பாதிப்பதை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கும் அஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு அர்த்தாசை விடமுடியுமோ? பரஸ்வாபஹாரம் பண்ணினல் இந்த லோகத்தில் நிந்தையும் பரலோகத்திற்கு ஹாநியும் வருமென்று தெரிந்தவர்களான பண்டிதர்களும் குடும்பரக்ஷணர்த்தம் சில ஸமயங்களில் பரத்ரவ்யாபஹாரம் செய்யத் துணிகிருர்களன்ரே? அப்படி ஸம்பாதித்து அதி தநாட்யனுனலும், “ப்ராயோ தநவதாமேவ தநே த்ருஷ்ணா கரீயஸீ” என்றும்,

“நிஸ்ஸ்வோ வஷ்டி ஶதம் ஶதீ தஶஶதம் லக்ஷம் ஸஹஸ்ராதிபோ லக்ஷேஶ: க்ஷிதிராஜதாம் க்ஷிதிபதிஶ் சக்ரேஶதாம் வாஞ்சதி । சக்ரேஶ: புநரிந்த்ரதாம் ஸுரபதிர் ப்ராஹ்மாஸ்பதம் வாஞ்சதி ப்ரஹ்மா ஶைவபதம் ஶிவோ ஹரிபதம் ஹ்யாஶாவதிம் கோ கத: ॥”

என்றும், சொல்லுகிறபடி வித்தாசை மேன் மேல் அபிவ்ருத்தமாகக் கண்டிலோமோ?

இப்படி தநத்ருஷ்ணையை விடாதவன் “யா ஹ்யேவ வித்தைஷணா ஸா லோகைஷணா” என்கிறபடி லோகைஷணையை விட்டவனுக மாட்டான். லோகைஷணையை விடாதவனுக்கு

"[illegible] ।
[illegible] ॥"

"[illegible] ।
[illegible] ॥"

என்று இப்புடைகளிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் அஹங்கார மமகாரங்கள் கழியா. அவை கழியா விட்டால், "[illegible]" என்கிறபடி அதிகமான ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரஸக்தனாய்,

"[illegible] । [illegible] ॥"

என்கிறபடி குடும்ப போஷண வ்யாபாரங்களால் தம்முடைய ஆயுர் வ்யயத்தையும் அறியாமல் தாபத்ரயத்தால் அடிபட்டு, "[illegible]" என்கிறபடி ஸம்ஸாரத்தில் நின்று திரும்பும் வழி தெரியாமல் துடித்து,

"[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥"

என்றும்,

"[illegible] ।"

என்றும், ப்ரஹ்ம வித்தமர்களாலும் நிந்திக்கப்பட்ட தாரித்ர்யத்தின் கஷ்டங்களை அநுபவித்தும், தநாட்யனை போதிலும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும் இப்புடைகளில் சொல்லும் வ்யாகுலங்களை அநுபவித்தும், "[illegible]" என்று நிந்திக்கும்படியான

ஜாதி துக்கங்களை அநுபவித்தும், 'இப்படிப்பட்ட ஜராதி துக்கங்களோடாவது ஜீவித்திருக்கமாட்டோமா?' என்று எண்ணியிருக்கும் மந்த புத்திகளை நாம் பஹுவாகக் காண்கிறோமல்லவா?

இப்படி இந்த ஸம்ஸார கஷ்டங்களை நன்றாக அநுபவித்துத் தெரிந்தவர்களான புத்திமான்களில், "கஶ்சித் தீ⁴ர: ப்ரத்யகா³த்மாநமைக்ஷத்" என்கிறபடி ஒருவனாவது பகவானை அறிய ப்ரயத்நம் பண்ணவேண்டாமா? இந்த ப்ராக்ருத மண்டலத்தில் அகப்பட்ட நாம் ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்தை எப்படி விடுகிறது என்று கலங்கக்கூடாது. "நிவ்ருத்த ராக³ஸ்ய க்³ருஹம் தபோவநம்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? ஶப்தாதி விஷயங்களில் ஆஶையை விட்டவனுக்கு க்ருஹமே தபோவநம் போல வைராக்யத்தை அபிவ்ருத்தி செய்யும் என்னும் வசநார்த்தத்தை நாம் கணிசிக்க வேண்டும்.

"மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் ப³ந்த⁴மோக்ஷயோ: ।
ப³ந்தா⁴ய விஷயாஸங்கி³ முக்த்யை நிர்விஷயம் மந: ॥"

என்று மஹர்ஷிகள் சொல்லியிருக்கும் மார்க்கத்தில் நாம் மனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

"மாதா பித்ரு ஸஹஸ்ராணி புத்ரதா³ர ஶதாநி ச ।
ஸம்ஸாரேஷ்வநுபூ⁴தாநி கஸ்ய தே கஸ்ய வா வயம் ॥"

என்கிறபடி அநேக ஜந்ம பரம்பரைகளில் அநுபூதர்களான கணக்கற்ற மாதாபிதாக்கள் முதலியவர்களுக்கு இந்த ஜந்மத்தில் நாம் என்ன பந்து? நமக்கு அவர்கள் என்ன பந்துக்கள்? இம்மாதிரியாக இந்த ஜந்மத்தில் உண்டாகியிருக்கும் தகப்பன் முதலானவர்களுடைய ஸம்பந்தமும் என்ன? என்பதை நாம் நன்றாக விசாரிக்க வேண்டும். கதர்களான மாதா பிதாக்களுடன் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வல்ப காலமுண்டாகும் ஸமாகமத்திற்கும் தத்காலமுண்டாகும் ஹர்ஷஶோகங்களுக்கும், இப்பொழுது ஜாக்ரத்

தலையிலிருக்கும் க்ஷணபங்குரமான தாய்தகப்பன் முதலானவர்களுடைய ஸமாகமத்திற்கும் அதனாலுண்டாகும் ஹர்ஷ ஶோகங்களுக்கும் என்ன வாசி இருக்கின்றது? ஏகாகியாய் ஜநித்து ஏகாகியாய் மரணம் அடையப்போகிற நமக்கும், நமக்கு முன்னே ஜநித்த தாய் தகப்பன்களுக்கும் பின்னுண்டான புத்ர தாராதிகளுக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் ஸம்பந்தமானது, "பதி ஸங்கதமேவைதத் தாரபந்துஸுஹ்ருஜ்ஜநை:"

"க்ஷணிகா: ப்ரியஸம்வாஸா: ஸம்ஸாரே சக்ரவத்கதௌ ।
பதி ஸங்கதமேவேதம் ப்ராதா மாதா பிதா ஸகா ॥"

என்கிறபடி தேஶாந்தரம் செல்லுமவனுக்கு நடுவழியில் நேரும் ஸகாக்களின் ஸமாகமத்தைக் காட்டிலும் ஈஷத்தாவது வாசியுள்ளதாகுமோ? "ந வா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய" என்று மைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணாதிகளிற் சொல்லுகிறபடி, பர்த்தா கொஞ்சகாலம் ஜீவித்திருந்தால் நாம் ஸுகாதிகளை அநுபவிக்கலாம் என்று அவனிடத்தில் ப்ரீதி பண்ணும் ஸ்த்ரீகளுக்கும், அம்மாதிரியான காரணத்தைக் கொண்டே பார்யையினிடத்தில் ப்ரீதி பண்ணும் புருஷனுக்கும் உண்டாகி யிருக்கும் ஸம்பந்தம் தூமஶகட ஸ்நேஹத்தைக் காட்டிலும் என்ன வாசியுள்ளது? நம்மிடத்தில் ஒருவித ப்ரீதியையும் பண்ணுமல் அசேதநமாக இருக்கும் அர்த்தத்தில் நமக்கு உண்டாகும் ப்ரீதி ஸ்வ ப்ரயோஜநார்த்த மென்பதில் நமக்கு ஸம்ஶய முண்டோ? ஸ்வப்ரயோஜநார்த்திகளான பார்யாதிகளுடைய ஸம்பந்தமும் இப்படிப்பட்டதே என்பதை நாம் நிஶ்சயிக்க வேண்டாமோ? இவர்களில் பரஸ்பரர்களால் தங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகாத பொழுது மநஸ்ஸில் அப்ரீதி மேலிட்டு த்வேஷிகளாய் இருப்பதை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோமல்லவா? இப்படி ஒரு நாளும் விராமமில்லாத இந்த ஸம்ஸாரோத்யோகத்தில் நின்னும் சில காலமாவது நிவ்ருத்தனாக வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை த்ருடமாகக் கைக்கொண்டு, "அப்யாஸேந து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே" என்று ஸர்வஜ்ஞனான பகவாந் சொன்

னபடி ஸம்ஸாரத்தில் நின்னும் மநஸ்ஸின் நிவ்ருத்தியை நாம் அவஶ்யமாக அப்யஸிக்க வேண்டும். காமபோகங்களை நன்ருக அநுபவித்து ஒழிவைப்பெறுவது இந்த ஜந்மத்தில் இல்லை. மஹா ப்ராஜ்ஞனை யயாதிமஹாராஜனும், புத்ரனுடைய யௌவநத்தை வாங்கிக் கொண்டு காம போகாதிகளை அநுபவித்தும், த்ருப்தி அடையாமல், “நஜாது காம: காமாநா முபபோகேந ஶாம்யதி” என்று கடைசியாய் நிர்ணயித்துப் பேசினனன்றே?

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்று ஒழிந்து ஸந்யாஸ வேஷத்தைத் தரித்தாலும்,

“மௌநாநீஹாநிலாயாமா: ஶக்தா வாக்காயசேதஸாம் ।
தண்டாஸ்த்யேதே நிவ்ருத்தாநாம் வேணுபிர்ந பவேத்யதி: ॥”

என்கிறபடி வாக்கில் மௌந தண்டத்தையும் மநஸ்ஸில் வைராக்ய தண்டத்தையும் ஶரீரத்தில் ப்ராணயாம தண்டத்தையும் வஹிப்பதை மறந்து விட்டு கேவலம் மூன்று மூங்கில்களை தரித்த மாத்ரத்தில் நிவ்ருத்தி மார்க்கத்தில் செல்ல ஸமர்த்தனுவனே?

“அதீத பாத்ர ஸம்ஶோத கார்ய விஶத பிக்ஷுகே ।
ஏககாலம் சரேத் பைக்ஷம் த்ரீநய ஏவ ஸம்பவா ॥
ஸ்நேஹபாஶம் விஸ்ருஜ்யைவ விசரேச வ்யாதிவீதிஷு ।
ஆராத்ய ஸதி வா ஶாகே ஸம்ஶயீத் தோஷதவா: ॥”

என்று இப்புடைகளில் சொல்லியிருக்கும் ஸந்யாஸ தர்மங்களை விதிப்படி அநுஷ்டித்தா லன்றே ஸந்யாஸ தர்மம் நிலைநிற்கும்? அப்படிக்கில்லாமல் ஸந்யாஸ வேஷம் மாத்ரம் தரித்து ஈஷணா த்ரயங்களால் பூர்ணர்களாக இருக்கும் கலியுக ஸந்யாஸிகள்,

“ஜிக்ஷந்தி ஶிஷ்யஜநரக்ஷணதக்ஷிணேதி ஶாடீக்ஷி ஶாஸ்த்ர ஶோவபிக்ஷுதேதி । ஹ்ரீம்யோவஸம்ஹ்ரு ஹணரோஷ்ட்ரப்ருதி வ்ரஜவாணா ஸ்வஸ்த்யாஸி நோஸவிஷயதே ஸதகம் யதாயாம் ॥”

என்று வைராக்யாவதார பூதரான ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேஶிகன் பண்ணின பரிஹாஸத்திற்கு விஷயராய் விடுவார்களே தவிர நிவ்ருத்தி தர்ம நிஷ்டர்களாக மாட்டார்கள். ஆகையால், இந்த

லோக வ்யாபாரங்களை விட்டு, "ஸர்வபூதஸுஹ்ருத் ஸமேஶமநஃ" என்றும், "ஸமோஷ்ணா ஸுகாம் சநஃ" என்றும் சொல்லப்படும் ஸ்வபாவத்தை நாம் அப்யாஸ வஶத்தால் அடையவேண்டும். "யஸ்தாத்ருஶ குணஜ்ஞேய ஸ்வஸ்திநாம் வேத்தி தத்வதஃ" என்று ஸர்வஜ்ஞன் ப்ரஶம்ஸிக்கும்படியான ஒரு மஹாத்மாவானவன், "பிறருக்கே உழைத்து ஏழையானேன்" என்று நிந்திக்கும்படியான புத்ர தாராதி ரக்ஷண வ்யாபாரங்களில் நின்றும் ஒழிந்து,

"நஶோசதி ப்ரஹ்ருஷ்யம் ஸ்துதிநிந்தாஸு ஸங்கதஃ।
நிராஶீ நிர்நமஸ்காரோ ஹர்ஷஶோகா நிர்த்வந்த்வோ நிஷ்பரிக்ரஹஃ ॥"

என்கிறபடி எக்காலத்திலும் ஶோக ஹர்ஷமில்லாதவனாய், தன்னுடைய நிந்தையிலும் ஸ்துதியிலும் மநோவிகார மற்றவனாய், ஸர்வத்திலும் ஆஶையை விட்டு நிர்மமனாய், ஶீதோஷ்ணாதி ஸஹந ஶீலனாய்,

"ஆத்மாராமஃ ப்ரஸந்நாத்மா ஜடாந்த பதிராக்ருதிஃ।
ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் ஸர்வேஷாம் த்ருஷ்டவாந் ஜாதகோ பிக்ஷுகோ பவேத் ॥"

என்கிறபடி ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவானிடத்திலேயே விஹார ஶீலனாய், பகவத் த்யாநத்தினால் நிர்மல மநஸ்கனாய், பர பரிபவாதிகளில் உன்மத்தர்கள் போலவும், இதரர்களின் தோஷ தர்ஶநத்தில் பிறவிக் குருடர்கள் போலவும், பரர்களுடைய நிந்தையைக் கேட்பதில் செவியற்றவன் போலவும், ஒரு காலத்திலும் ஒரு விடத்திலும் எவ்விதமான ஸங்கேதமும் இல்லாதவனாய், "ஜங்கமாஜங்கமாநாம் ஸர்வேஷாம் விஹிம்ஸநம் ஸர்வதா வர்ஜயேத்" என்கிறபடி ஒரு ஜந்துவையும் ஹிம்ஸிக்க எண்ண மில்லாதவனாய், தங்கள் தங்களுக்குரிய தர்மங்களை அநுஷ்டிக்கு மவர்களிடத்தில் ஆத்ம துல்யஜ்ஞாந முடையவனாய்,

"ஸர்வஸ்மிந் ஸமவ்ருத்தி ஸ்யாத் ப்ரஜ்ஞாவக்ஷ நவிசா।
நத்வேஷம் நதேஶம் காம்விந்தேந ஸ்வேந விஶேஷதஃ ॥
ஸதோதிநம் நிரபேக்ஷஸ்ய பஶ்யாத் நவமோஷ்ணயது।"

என்கிறபடி ஒருவனையும் ஒரு மார்க்க ப்ரஶ்நமும் செய்யாமல், ஒரு தேஶத்தையும் செல்ல உத்தேஶியாமல், பின் திரும்பிப் பாராமலே சென்று, சென்றவிடத்திலும்

"க்ராமைகராத்ரி காலம் ஸத்ரோ நகரே பஞ்சராத்ர ஜடம்।
பிக்ஷாயாம் ஸாதிதம் வாஸம் விஹரேத் கிம் ப்ரயோஜநம் ॥"

என்றும் “ ஸூலூ ° வா ஸொஉ வா வொஜ்யும் ” என்றும் சொல்லுகிறபடி பிக்ஷா ப்ராப்தமான ஆஹாரத்தை ஸந்துஷ்டனுக புஜித்து, “ ஜீவிசம் மரணம் வெவ நாஷிநூஉநு நவ விஷநு ” என்று ஜீவித்திருப்பதிலும் மரிப்பதிலும் ஸம ஸந்துஷ்டனுய், ஸர்வ ஸங்கங்களேயும் விட்டு, ஒரு நாளும் ஒருவனுக்கும் பரதந்த்ரனின்றிக்கே ஸர்வதா ஸஞ்சார ஶீலனுய் வைராக்ய நிதியாய் இருக்கும் அவனன்ருே வைராக்யத்தால் உண்டாகும் ஸுகத்தை நன்ருக அறிவன்? அப்படி ஒருவன், வைராக்ய ஸுகத்தை அநுபவித்து பகவதேக ஸக்தனுய்,

“ ஜ்ஞாநீ து வாமெகாஞீ வராயதாத ஜீவநஃ ।
தது ஶெஷ வியொமெக ஸுவஷாஃவஷ்டிகயீஃ ॥ ”

இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடி ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாதிகர்மாநுஷ்டாந காலங்களில் உண்டாகும் பகவத் ஸ்மரணரூப தத் ஸம்ப்ஶ்லேஷத்தையும் தத் விஸ்மரணரூப விப்ஶ்லேஷத்தையும் ஸுக துக்கங்களாக எண்ணி, பகவத் த்யாநத்திலுைம் திவ்ய தேஶயாத்ரையினுலும் ஸ்துதி நமஸ்கார நாம ஸங்கீர்த்தநாதிகளினுலும் ஆத்ம தாரணத்தைச் செய்து, “ வாயவனே யல்லது வாழ்த்தாது ” என்கிறபடி ஸர்வ வ்யாபாரங்களேயும் ஹ்ருஷீகேஶாதீநமாக்கி, “ உஶ்ர ஶெநா ஶெஷாரமெஃ । நவிவெஷாதநொமாதும் ” என்கிறபடி பகவத் த்யாந வைபவத்தினுல் தன்னை மறந்து,

“ ஸவ்மகூாஉ நஞவஸு ஸனவா ஹஶேவஷிதஃ ।
உதஸவஹம் ஸவம் உயி ஸவம் ஸநாதநெ ॥ ”

என்று ப்ரஹ்லாதாழ்வான் அநுபவித்தாப் போல ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவானை அநுபவித்து வருமவன், இந்த இருள் தருமா ஞாலத்தில் இருந்த போதிலும், விண்ணுளாரிலும் ஶ்ரேஷ்டனுய் “ ஸ நிவ்ருஷிவஃஷ்ஃ ” என்கிறபடி நித்ய ஸூரிகளினுலும் கொண்டாடும் ஸ்வபாவனுய் “ தெவம் விஷாநந்ஜ ஊஹ ஜவதி ” என்கிறபடி இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலேயே ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அநுபவிப்பான்.

வெராமு ஸுவமொமெய் கணிகாஸவு உஶநம் ।
ரமநாயாவுவிஉஷா கூதம் ஸூஞஸவெஹநா ॥

இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர்.

33

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

கடிதங்கள்.

(1.)

ப்ரஹ்மத்தினுடை ஜகத் காரணத்வத்தைப் பற்றிய ஒரு விசாரம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

ப்ரஹ்மத்தின் ஜகத் காரணத்வத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் எழுதியிருப்பதைப் படித்த எனக்கு அது ஸம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று தோற்றமொன்று உண்டாகின்றது. அது என்னவென்றால்:—

"நாராயணாத் விநிஷ்பந்நம் ஜ்ஞாநம் க்ருதயுகே ஸ்திதம் —
கிஞ்சித் ததந்யதாஜாதம் த்ரேதாயாம் த்வாபரே(அ)கிலம்"

என்கிறபடி, த்வாபரயுகத்தில் வேதங்கள் கீலங்களாகவே, பரமகாருணிகனை பகவாந், ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு வ்யாஸமஹர்ஷியாக அவதரித்து, வேதங்களுடைய அர்த்தத்தை எல்லாரும் அறியும் பொருட்டு ஜைமிநி என்னும் மஹர்ஷியைக் கொண்டு வேதங்களின் பூர்வ மீமாம்ஸா ஸூத்ரங்களைச் செய்வித்து, வேதங்களுடைய உத்தரபாக விவரணரூபமான ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களைத் தாமே செய்தருளினர். பூர்வ மீமாம்ஸையில், புத்ர மித்ர களத்ர ஸ்வர்க்கங்கள் முதலிய ஐஹிக ஆமுஷ்மிக பலங்களுக்கு ஸாதநமான தர்மம் நிரூபிக்கப் படுகின்றது; உத்தர மீமாம்ஸையாகிற ஶாரீரக மீமாம்ஸையில், ப்ரஹ்மமானது நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இந்த உத்தர மீமாம்ஸை நான்கு அத்யாயங்கள் அடங்கியுள்ளது. அவைகளில் முதல் இரண்டு அத்யாயங்களினுல், சேதந அசேதந விலக்ஷணமாயும் நிகில ஜகதேக காரணமாயுமுள்ள ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும், இரண்டா

வது இரண்டு அத்யாயங்களினுல் உபாஸநா ப்ரகாரமும் அதன் பலமும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இவைகளுள் பூர்வ த்விகமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும் முதல் இரண்டு அத்யாயங்களின் முதல் பாகமாகிற முதல் அத்யாயத்தில் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வமும், அதிலும் அயோகவ்யவச்சேதரூபமான முதல் பாதத்தில் ப்ரஹ்மமே ஜகத்காரண மென்பதும் ஸமர்த்திக்கப் படுகின்றன. அந்த முதல் பாதத்திலும், முதல் நான்கு ஸூத்ரங்களாகிற சதுஸ்ஸூத்ரியினுல், 'ப்ரஹ்ம விசாரரூபமான வேதாந்த ஶாஸ்த்ரமானது ஆரம்பிக்கத் தகுந்தது அன்று; ஏனென்ருல், வேதாந்த வாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தில் வ்யுத்பத்தி இல்லாமை முதலிய தோஷங்கள் ஸம்பவிக்குமன்ரே?' என்னும் ஓர் ஆஶங்கை நிராகரிக்கப் படுகின்றது. "[illegible] நிராக்ருதாநி" என்று பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச் செய்திருக்கிருர்கள். இந்தச் சதுஸ்ஸூத்ரியில் ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம் என்று சொல்லப்படும் முதல் அதிகரணத்தில், வேதாந்த வாக்யங்களுக்கு ஸித்த வஸ்துவான ப்ரஹ்மத்தில் போதகத்வம் நிராக்ஷேபமாக இருக்கிறபடியால் ப்ரஹ்ம விசாரரூபமான வேதாந்த ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பிக்க வேண்டு மென்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகிலும், இவ்விடத்தில் ஒரு பூர்வபக்ஷம் ஸம்பவிக்கும். அதாவது - லக்ஷணத்தினுல் அறியப்பட்ட வஸ்து தான், '[illegible]' "[illegible]" இத்யாதி ஸ்தலங்களில் ஶாஸ்த்ரத்தினுல் அறியப்படுகின்றது. "ஜந்மாத்யஸ்ய யத:" என்னும் ஸூத்ரத்தினுல் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகஜ் ஜந்மாதி காரணத்வம் லக்ஷணமாகச்சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்வம் விஶேஷணமாகவும் உபலக்ஷணமாகவும் லக்ஷணமாகமாட்டாது. ஏனென்ருல், விஶேஷணமென்பது - லோகத்தில் விஶேஷ்யத்தை இதர வஸ்துக்களில் நின்றும் பேதித்துக் காண்பிக்கும் வஸ்துவுக்குப் பெயர். '[illegible]' இத்யாதி ஸ்தலங்களில் விஶேஷணத்தால் விஶேஷ்ய பேதம் காணப்படுகிறபடியால். "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் - ஏகமேவாத்விதீயம்" "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே - யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி - யத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி - தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - தத் ப்ரஹ்மேதி"

என்கிற ஶ்ருதி ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகஜ் ஜந்மாதி காரணத்வம் விஶேஷண விதயா லக்ஷண மாகமாட்டாது. உபலக்ஷண மென்பது- 'யத்ராயம் ஸாரஸ ஸ்ஸ தேவதத்தகேதாரஃ' என்னு மிடத்தில், முன்னிருந்த ஸாரஸ ஸம்பந்தமானது, இப்பொழுது தேவதத்த கேதாரத்தைக் காண்பித்துக்கொடுக்கிற, அக்காலத்தில் இராமல் விஶேஷ்யத்தை இதர வஸ்துக்களில் நின்னும் பேதித்துக் காண்பிக்கும் ஸாரஸ ஸம்பந்த ரூபமான வஸ்துவுக்குப் பெயர். உபலக்ஷண ஸ்தலங்களில் பூர்வப்ரதிபந்நாகாரம் ஆவஶ்யக மாகையால், ப்ரஹ்மத்துக்குப் பூர்வ ப்ரதிபந்நாகாரம் இல்லாமையாலே, 'வ்ருாவகாஹாவாஃ வ்ராவ்ராஹாவஃ' என்று பூர்வ ப்ரதிபந்நாகாரமான வ்யாபகம் இல்லாமையால்,வ்யாப்யமான உபலக்ஷண பூதஜந்மாதி காரணத்வமும் ப்ரஹ்மத்துக்குக் கூடாது என்பதுதான். பூர்வபக்ஷம். அதற்கு, ஜந்மாதிகாரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்குக் காலபேதத்தால் இருக்கிறபடியாலும், ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலான பூர்வ ப்ரதிபந்நாகாரம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸம்பாவித மாகையாலும், விஶேஷணத்தினுலும் உபலக்ஷணத்தினுலும் ஜந்மாதிகாரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாகிறபடியால், இவ்வித லக்ஷணத்தினுல் அறியப்பட்ட ப்ரஹ்ம விசாரரூபமான வேதாந்த ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பிக்கத் தகுந்தது என்னும் ஸித்தாந்தம் ஜந்மாத்யதிகரணத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

வில்லிவலம்-நரஸிஂஹமாசார்யர்.

(2.)

ஒரு ப்ரஶ்நம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு :—

தநுர் மாஸத்தில் உஷஃகாலத்தில் செய்யவேண்டியதாகச் சொல்லப்படும் பகவதாராதநத்தைப் பற்றியும், வைகுண்ட ஏகாதஶீ என்று விஶேஷமாகக் கொண்டாடப்படும் ஏகாதஶீயைப் பற்றியுமுள்ள ப்ரபாவத்தை விவரமாக தீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யவேண்டு மென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ங்காசார்யன்

(3.)

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு :—

ஸ்ரீ. ரங்காசார்யரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் ப்ரஶ்நங்களுக்குப் பின் வருமாறு ஸமாதாநங்களைக் காணலாம்.

(1). தநுர்மாஸ பகவதாராதந ப்ரபாவம். வைதிக ஸார்வபௌமரென்று ஸ்ரீ ஆதிவண் ஶடகோப ஸ்வாமியினால், அவருடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாநுகுணமாகத் திருநாமம் அளிக்கப்பட்டும் இக்காலத்திய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமுதாயத்தினால் பஹுப்ரகாரமாகக் கொண்டாடப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீ தோழப்பரினால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ம்ருதி ரத்நாகரம் என்னும் க்ரந்தத்தில் பின்வரும் பங்க்திகள் காணப்படுகின்றன.

ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரே பாஸ்கரீயே—

'அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிருத்தரம் து திவா பவேத் ।
தைவதஞ்சாஹோராத்ரம் தத்ஸந்த்யாஸ உச்யதே ।
தத்ஸந்த்ய உஷ:காலம் மார்கஶீர்ஷம் விதுர்புதா: ।
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந மார்கஶீர்ஷே திநே திநே ॥
உஷ:காலே து ஸம்ப்ராப்தே போதயித்வா ஜகத்பதிம் ।
ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் விஷ்ணும் ஜந்மநாம் மோக்ஷகாங்க்ஷயா ॥'

ப்ராஹ்மே—

'ஆஷாடாதிஷு மாஸேஷு ஶயநம் கார்த்திகாவதி ।
மாஸம் மதே திவாராத்ரே உத்தாப்ய ஶயநாவதிம் ॥
ஸ விஷ்ணுர்தக்ஷிணே ஶாரதே பஹுவாஹிநீ: பரிதீயஸ்ய ச ।
உஷ: காலே து ஸம்ப்ராப்தே அர்ச்சயித்வா ஜநார்தநம் ॥
உபசாரை: ஷோடஶபிர் முத்காந்நம் ச நிவேதயேத் ॥'

ஸ்ம்ருதிதர்பணே—

'மாஸம் மதே தத்ஸம்ஜ்ஞே ப்ரத்யூஷே ஸ்நாநமாசரேத் ।
அர்ச்சயேச்ச ஜகந்நாதம் யாவதஸ்தமயோதயா த்வரா ॥
தத: ப்ராத ஸ்வீய அர்க்யம் ப்ரக்ஷிப்ய வைஷ்ணவ: ।
காயத்ரீம் ச ததா ஜப்த்வா உபதிஷ்டேத பாஸ்கரம் ॥'

ஸ்ரீ ஸாமவேதே —

‘ [illegible]
[illegible] ’

வஸிஷ்ட: —

‘ [illegible]
[illegible] ’

இத்யாதியான அநேக ப்ரமாண வசநங்கள் இருக்கிறபடியினால், தநுர்மாஸ ஆராதநம் அவஶ்யம் அநுஷ்டிக்க வேண்டியது என்று ஏற்படுகின்றது. ஸந்த்யோபாஸநமும் ஆராதநத்திற்குப் பிறகே செய்யப்படவேண்டு மென்று,

“ [illegible]
[illegible] ”

என்னும் ஸச்சரித்ர ஸுதாநிதியின் வாக்யத்தால் வ்யக்தமாகின்றது.

(2). வைகுண்ட ஏகாதஶீ விஷயம்.

வாராஹே —

“ [illegible]
[illegible] ”

என்று ஸ்ம்ருதி ரத்நாகரத்தில் இருக்கின்றது.

“ [illegible]
[illegible]
[illegible] ”

என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு திலகாக்ய பாஞ்சராத்ரத்தில் இந்த ஏகாதஶியின் மஹிமை புகழப்பட்டிருக்கின்றது.

தவிரவும், ஸ்ரீ ப்ரஶ்ந ஸம்ஹிதையில், இது விஷயமாக ப்ரஶ்நமொன்றைச் செய்த லக்ஷ்மிக்கு பகவான் ஒரு உத்தரம் அருளிச்செய்ததாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த உத்தரத்தின் ஸங்க்ரஹத்தை இவ்விடத்தில் எழுதுகிறேன்.

“ முன்னொரு காலத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாந க்ருதமான விஶேஷித்த கர்வமுண்டாயிற்று. அப்பொழுது, என்னுடைய கர்ணத்தில் உண்டான மதுகைடபர்களால் ப்ரஹ்மா வருத்த மடைந்து என்னை ஸ்தோத்ரம் செய்ய, நான் ப்ரஹ்மாவைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் அவர்களுடன் சண்டை

செய்து அவர்களை ஜயித்தேன். அப்படி ஜயிக்கப்பட்ட அந்த அஸுரர்கள் ஜ்ஞானம் பெற்றவர்களாய் வைகுண்ட ப்ராப்தியை ப்ரார்த்திக்க, மார்கழி மாஸத்து ஶுக்லபக்ஷ ஏகாதஶீ ஸூர்யோதய காலத்தில் வடக்குக் கோபுர வாசல் வழியாய் அவர்களை ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு அனுப்பினேன். அங்கு அவர்கள் என்னுடைய விக்ரஹத்தைக் கண்டு ஆநந்த மடைந்து, 'நாங்கள் முக்தியடைந்த மேற்படி ஏகாதஶீ காலத்தில் உத்ஸவம் பண்ணி உம்மை ஸேவித்து வடக்குக் கோபுர வாசல் வழியாய் ப்ரவேஶிக்கு மவர்களெல்லாரும் எங்களைப் போல ஶ்ரேயஸ்ஸை அடைய வேண்டும்' என்று என்னை வரன் கேட்டார்கள். நான் 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று வரன் கொடுத்திருக்கிறபடியினால், அந்தக் காலத்திற்கு அவ்வளவு மஹிமை உண்டாகி இருக்கிறது.''

இதன் விஸ்தாரத்தை அபேக்ஷிக்கின்றவர்கள் கும்பகோணத்தில் மங்கள விலாஸ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ வு ஸ்ரு ஸம்ஹிதையை வரவழைத்துப் பார்க்கலாம்.

புத்தங்கோட்டகம் 9—1—14. } புத்தங்கோட்டகம் - ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

(4)

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

நான் சென்ற டிஸம்பர் மாஸத்தில் முதலில் ப்ரயாகைக்குப் போயிருந்து இரண்டு நாள் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் தங்கி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாரீயணப்பெருமாளை ஸேவித்து தீர்த்தயாத்ரை முடித்துக்கொண்டு வந்தேன். மடத்தில் கார்யஸ்தர் ஸ்ரீ. உ. வே. நரஸிம்மாசாரியர் ரொம்பவும் ஶ்ரத்தையாய் யாதார்த்தமாய் வரப்பட்டவர்களை உபசரணைசெய்து வருகிறார். ஆனல், முன் ஏற்பட்டிருந்தபடி மடத்துக்கு இப்போது பணம் வருவதில்லை யென்றும் ரொம்பவும் குறைவாயிருப்பதாயும் இனிமேல் சரியாய் ஶாஸ்வதமாய் நடக்க வேண்டிய விஷயத்தில் நம்ம ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்வாமிகள் சரியான ஏற்பாடு செய்தால் அதிகமாய் விதரணையாய் இருக்கும் என்றும் மடம் கிலமாயிருப்பதால் பிரித்து கட்டவேணுமென்றும் இந்தக் கைங்கர்யங்கள் எவ்விதமாய் நடக்குமோ வென்றும் ரொம்பவும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு முன் கர்னூல் வக்கீல் ஸ. லோ. ரங்கசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியும் உ. அ. P. C. திருவேங்கடாசார் ஸ்வாமியும் ப்ரயாகைக்கி எழுந்தருளி யிருந்தபொழுது மடத்தின் கூட்டத்தைப்பற்றி ஏதோ ஏற்பாடுகள் செய்ய தக்க முயர்ச்சி எடுத்துக்கொள்வதாக சொன்னதாய் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ப்ரயாகை தூரதேஶமா யிருக்கிறது. அந்த ஸ்தலத்தில் அஹோபில மடம் இருப்பது ரொம்பவும் மேன்மையா யிருக்கிறது.

நடக்கப்போகும் ஸங்கத்தில் அந்தமடத்தின் அபிவிருத்தியைப் பற்றியும் ஒரு ஸப்ஜக்ட் எடுத்துக்கொள்ள வேணுமாய் அடியேனுடைய ப்ரார்த்தனை.

சித்தூர்
2—1—1914 } துத்திப்பட்டு ரா. ஸ்ரீநிவாஸன்.

(5)

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

அமெரிக்கா தேசவாசியும் பாஶ்சாத்ய வேதாந்த ஶாஸ்த்ர வேத்தாவுமான புரொபஸர் ஜேம்ஸ் பார்ட் என்பவர் அமெரிக்காவிலிருந்து நம்முடைய தேசத்திலுள்ள வேதாந்த ஶாஸ்த்ரங்களை ஸரிவர தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு இந்தியாவில் தேஶாடநம் செய்கிறதாயும், காசிக்ஷேத்ரத்தில் வேதாந்த உபந்யாஸம் செய்வதாயும் தெரியவருகிறது. ஸ்ரீ அஹோபில ஶிஷ்ய ஸபையார் நம்முடைய இராஜதானியாகிய சென்னபட்டணத்தில் அவர் நல்வரவை எதிர்பார்த்து அவருக்கு ஆதித்யம் செய்து நம்முடைய இராமாநுஜ பாஷ்யத்தின் அபிப்ராயத்தை நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள் அவதரிப்பித்த ரீதியாய் புரொபெஸர் அவகாஹிக்கும்படி தகுந்த ப்ரயத்நம் செய்வார்க ளென்று நம்புகிறேன்.

∴ ∴ ∴

தென்னாசார்யர் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் வட ஆசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்துக்குமுள்ள, சாஸ்திராநுஷ்டாநமான பேதங்கள் எவை யென்றும் அவைகள் ஏற்பட்டதற்கு காரணங்களும், அவைகளை ஸமந்வயிப்பித்து, இருதொகையார்களுக்கும் ஐகமத்யம் ஜநிபிக்கு மார்க்கம் எதுவென்றும் பத்ரிகையில் ஸூசிபிக்கப் படவேணுமென்று அநேகர் கோருகிறார்கள்.

∴ ∴ ∴

ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரத்தை ஸரிவர அறிந்து அநுஷ்டாநத்துக்குக் கொண்டுவந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் எப்படி ஸஞ்சரிப்பார்கள்? அவர்களின் நடத்தையினால் இதரர்கள் அவர்களை எவ்விதமாய் அறிந்துகொள்வது என்றும் வினவப்படுகிறது.

17—1—14.
மஸூலிபட்டணம். } டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யன்.

40

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது மஹாஸங்கம்.

நாளது 1914-ம் ஞு ஏப்ரல்மீ (புது வெள்ளிக்கிழமை லீவுக்குச் சரியான) 10வ முதல் 14வ வரையில், ஷை ஶிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது மஹாஸங்கம் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் நடத்தப்படும்.

இதற்கு ப்ரொதட்டூர் ருத்ரவரம் முதலிய விடங்களில் ஸ்வாகத ஸபைகள் சேர்க்கப்பட்டு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1914ஞு ஏப்ரல்மீ 10, 13ம்வ இந்த இரண்டு தினங்களில் ப்ரொதட்டூரில் ஸபை நடத்தப்படும். 11, 12ம்வ இந்த தினங்களில் கீழ் அஹோபிலம் மேல் அஹோபிலம் இந்த இடங்களில் ஸபை நடத்தப்படும். இந்த ஸபைகளுக்கு பக்தர்கள் எல்லோரும் எழுந்தருளி இந்தக் கைங்கர்யத்தை பூர்த்தி செய்விக்கக் கோருகிறோம்.

இதற்கு சுமார் 2000 ரூபாய் வரையில் செலவாக வேண்டியதால், ஆஸ்திகர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஶக்த்யநுஸாரம் த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்யவேணுமாக ப்ரார்த்தநை.

1914ஞு ஏப்ரல் 3வக்குள் ஷை ஸபைக்கு வர உத்தேசித்தவர்கள் சித்தூரிலிருக்கும் வி. ராஜகோபாலா சார்யர் பெயருக்கு ரூ. 3 (அல்லது 2 ரூபா முன்பணம்) ஸ்டேஷனிலிருந்து அஹோபிலம் போய்வர வண்டி செலவு வகைராக்களுக்கு அனுப்பவேண்டியது. பம்பாய் மார்க்கத்தில் எர்ரகுண்ட்ல (Erraguntla M. S. M. Ry. Bombay line) ஸ்டேஷனில் இறங்கி ப்ரோதட்டூர் மார்க்கம் போகவேண்டியது. அப்படி அனுப்புமவர்களுக்கு வண்டிகளும் வழிகளில் ஸௌகர்யங்களும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். 1914ஞு ஏப்ரல்மீ 9வ சென்னைப்பட்டணம் விட்டு புறப்படவேணும். முன்னதாகத் தெரியப்படுத்தினல் மெயிலில் வண்டி ரிஸர்வ் செய்யப்படும்.

டி. கோதண்டராமய்யங்கார், தஞ்சாவூர்.

வி. ராஜகோபாலாசார், சித்தூர்,

ஸபை கார்யதர்சிகள்.